



Aprendre  
junts, créixer  
en família  
Connectem  
amb l'escola



# 5

Aprendre  
junts, créixer  
en família

Connectem  
amb l'escola



Obra Social "la Caixa"

Per tal d'evitar la repetició excessiva de formes dobles en el text (nens i nenes, fills i filles, pares i mares, etc.) i agilitzar-ne la lectura, s'ha optat pel masculí morfològic (gènere no marcat), que té valor genèric en les llengües romàniques. Aquest ús normatiu és recomanable, dins el marc d'un llenguatge no sexista, en els casos de contínua repetició dels mateixos termes.

**EDICIÓ:**

**Fundació Bancària "la Caixa"**

AUTORS:

*Universitat de Barcelona*

Pere Amorós

Núria Fuentes

Ainoa Mateos

Crescència Pastor

*Universitat de La Laguna*

M.<sup>a</sup> José Rodrigo

Sonia Byrne

*Universitat de Lleida*

M. Àngels Balsells

*Universitat de Las Palmas de Gran Canaria*

Juan Carlos Martín

Mónica Guerra

DIRECCIÓ DEL PROJECTE

Pere Amorós (Universitat de Barcelona)

DISSENY GRÀFIC:

Cèl·lula Acció Creativa, SL

IL·LUSTRACIONS:

Imma Itxart

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA:

Isidro Sánchez

TRADUCCIÓ:

Esther Barnet i Joaquim Obrador

IMPRESSIÓ:

Milimétrica Producciones

© de l'edició, Fundació Bancària "la Caixa"

3a Edició, 2016

Pl. Weyler, 3 – 07001 Palma

D. L.: B 13385-2016

# Índex

Introducció ..... 5

Sessions per a pares ..... 8

Sessió 1: La importància de l'escola en l'educació  
dels nostres fills ..... 10

Sessió 2: Implicant-nos en l'educació escolar  
dels nostres fills i en l'ús de les TIC ..... 22

Sessions per a fills ..... 36

Sessió 1: El meu món, la meva escola ..... 38

Sessió 2: Per a mi és important... ..... 48

Sessions per a famílies ..... 57

Sessió 1: Junts podem ..... 58

Sessió 2: Com ens comuniquem i usem les TIC ..... 74



## Mòdul 5

# Connectem amb l'escola

**Les famílies juguen un paper** positiu en l'educació escolar dels seus fills quan comprenen la importància que té aquesta activitat per al seu desenvolupament present i futur, i s'impliquen en aquest procés motivant-los, generant a casa un ambient adequat per fomentar els hàbits d'estudi i mantenint una relació de col·laboració amb els docents, així com participant en activitats de l'escola. Tot el que precedeix es tradueix en dues tasques clau: acompanyament i suport des de la família en tot allò que tingui relació amb l'educació escolar dels fills. No ens referim literalment a fer les tasques escolars, sinó a mantenir una actitud d'interès i compromís envers l'educació dels menors, a incorporar l'educació escolar com un valor de la vida familiar i, amb els mitjans de què es disposen, a fomentar els hàbits de lectura i establir a la llar les condicions per establir rutines que afavoreixin el seguiment de les activitats escolars. En aquest sentit, cobren una especial rellevància les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), i la regulació del seu ús perquè nens i pares puguin gaudir dels seus beneficis i ser aliats en l'educació escolar i social.

Aquest acompanyament i suport es planteja des de la perspectiva de coresponsabilitat, entesa en una triple dimensió. Primer, com la relació de col·laboració

que s'estableix entre escola i família, on s'intercanvia informació, s'acorden línies d'acció educatives coherents entre docents i família i es fomenta la comunicació familiar entorn del tema escolar. Segon, com la incorporació en la vida familiar de valors positius sobre l'educació i la supervisió de les activitats dels nostres fills (escolars i extraescolars), i també el foment de la participació dels nens en xarxes organitzades. Finalment, la coresponsabilitat de la parella, quan sigui el cas, o dels tutors en la implicació en el projecte educatiu, així com en el foment de l'assumpció de responsabilitats dels menors en el seu propi procés educatiu. Aquesta idea de coresponsabilitat es tradueix en accions concretes d'implicació en la vida escolar. En altres paraules, passar temps pares i fills compartint l'interès pel que succeeix a l'escola i interaccionant amb docents i altres famílies i els seus fills.

## Mòdul 5

# Connectem amb l'escola

### Objectiu general

Promoure l'organització familiar basada en la coresponsabilitat, en la igualtat de gènere, el suport parental a les tasques escolars dels fills i la seva adaptació al món de l'escola i la regulació en l'ús de les TIC.

### Competències parentals

- Reconeixement de la necessitat de la seva implicació en l'educació escolar per assegurar el benestar, els èxits acadèmics i el progrés dels seus fills.
- Implicació en l'educació formal (escola) i en l'educació informal (extraescolars).
- Estimulació, suport, comunicació, supervisió i planificació de l'aprenentatge.
- Estratègies per implicar-se en l'acompanyament de les tasques escolars i en la integració escolar dels nostres fills.
- Estratègies per regular l'ús responsable de les TIC.
- Reflexió i acord sobre els criteris educatius i els comportaments que cal seguir amb els seus fills.
- Confiança en els docents i professionals d'altres serveis (aula de reforç, gabinets d'orientació, aules d'informàtica, etc.) que ofereixen suport i ajuda i col·laboració amb aquests.

### Competències dels fills

- Reconeixement de les persones i les activitats que proporcionen benestar i aprenentatges.
- Estratègies per adquirir hàbits escolars i d'higiene que fomentin l'assoliment dels objectius acadèmics i la integració escolar.
- Estratègies per fer un ús responsable de les TIC.
- Comunicació, confiança i demanda d'ajuda als pares i adults o professionals de referència.

### Sessions

#### Pares

- 1. La importància de l'escola en l'educació dels nostres fills.
- 2. Implicant-nos en l'educació escolar dels nostres fills i en l'ús de les TIC.

#### Fills

- 1. El meu món, la meva escola.
- 2. Per a mi és important...

#### Família

- 1. Junts podem.
- 2. Com ens comuniquem i usem les TIC.

# Sessions per a pares

**Tots hem escoltat alguna vegada** que l'escola i l'estudi són importants per a la nostra formació i el nostre futur. No es tracta només d'una simple opinió. Diverses investigacions han demostrat aquests beneficis i han destacat, a més, la importància del rol parental per promoure la motivació envers l'aprenentatge, instaurar hàbits d'estudi i d'higiene, acompanyant els menors i participant en la institució escolar. Quan es donen aquestes condicions, els pares contribueixen a fer que els seus fills s'apropin al benestar que els pot proporcionar l'escola.

En aquestes sessions es treballa amb els pares a dos nivells. El primer busca que es sensibilitzin davant la importància de l'escola per al present i futur dels seus fills, alhora que assumeixin entre les seves tasques parentals la responsabilitat de motivar, de donar suport als nens i de comprometre's en aquest àmbit des de la implicació en les activitats quotidianes de l'escola fins a la relació amb altres membres de la comunitat escolar i/o l'organització d'activitats en el marc de la institució escolar. Les accions concretes se centren en l'adquisició de recursos que puguin posar en pràctica a la seva llar i que els ajudaran a desenvolupar el seu rol

parental. El segon nivell pretén anar més enllà i propiciar la reflexió sobre temes concrets, com la coresponsabilitat en el suport escolar dels seus fills i la regulació de l'ús de les TIC a la llar.



# Sessió 1

## La importància de l'escola en l'educació dels nostres fills

### Objectius

Reconèixer la importància i els beneficis que tenen l'escola i els èxits acadèmics per al present i futur dels nostres fills.

Reflexionar sobre diferents formes en què podem acompanyar i reforçar els nostres fills en les qüestions escolars.

### Continguts

Beneficis de l'acompanyament i del suport parental en l'àmbit escolar.

Característiques bàsiques de l'acompanyament parental en les tasques escolars (espai d'estudi, hàbits d'estudi, agenda, puntualitat, higiene, lectura, motivació, reforç i expectatives positives).

### Activitats

Activitat 1: Sense implicació no hi ha beneficis.

Activitat 2: Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar.

### Materials i recursos

USB: Història animada *La meva família i l'escola*.

Fitxa 1: Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar. Analitzem un cas.

Fitxa 2a: Hàbits i llocs d'estudi.

Fitxa 2b: Planificació i supervisió de tasques escolars.

Fitxa 2c: Puntualitat i higiene.

Fitxa 2d: Incentivar la lectura.

Fitxa 2e: Expectatives positives.

Fitxa 2f: Motivació i reforç.

Fitxa 3: Orientacions educatives per donar suport a l'aprenentatge des de la llar.



Mòdul 5

Sessions per a pares

Sessió 1

Activitat 1

USB: Història animada *La meva família i l'escola*

Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar. Analitzem un cas.

Identificar: què passa en el dibuix.

Com se sent cada un dels personatges? Per què creuen que se sent així?

Creuen que hi ha algun problema? Si la resposta és afirmativa, com el solucionarien?

Del que s'ha comentat, què podrien aplicar a la seva situació personal?

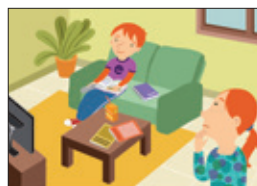
Mòdul 5

Sessions per a pares

Sessió 1

Activitat 2

Fitxa 1: Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar



Mòdul 5

Sessions per a pares

Sessió 1

Activitat 2

Fitxa 2a/b: Hàbits i lloc d'estudi / Planificació i supervisió de tasques escolars



## Desenvolupament de la sessió

La sessió 1 d'aquest mòdul s'inicia donant la benvinguda als pares assistents i explicant que comença un nou tema centrat en la integració escolar i els aprenentatges escolars. El tema escolar pot despertar entre els pares cert rebuig o distanciament, per això és molt important que la persona dinamitzadora insisteixi perquè en aquest tema participin tan activament com ho han fet en els anteriors. En aquesta primera sessió es pretén afavorir que els pares s'impliquin en els temes escolars mitjançant un major compromís amb els aspectes que afavoriran que els seus fills s'integrin a l'escola i assolixin els objectius acadèmics. En primer lloc, s'ajuda a reflexionar sobre la importància que té l'escola en el desenvolupament present dels nens i en la seva projecció futura. En segon lloc, se'ls expliquen estratègies bàsiques que poden portar a terme a la llar per ajudar positivament els seus fills en aquest desenvolupament.

### Activitat 1 Sense implicació no hi ha beneficis

Pluja d'idees, visionat de vídeo (història animada) i debat.  
25 minuts.

#### a. Introducció

L'activitat pretén contribuir a fer que els pares reflexionin sobre els beneficis que reporta l'escola en el desenvolupament present i futur dels seus fills, així com sobre els beneficis que indirectament també reben ells. A continuació, se'ls ajuda a identificar els diferents graus d'implicació i a comprendre que un mínim de participació és imprescindible per poder assolir una integració escolar positiva i uns resultats escolars òptims.

#### b. Desenvolupament

L'activitat s'introdueix destacant que l'escola és el lloc on els menors passen una bona part del temps i que, per tant, té un paper actiu en la seva educació. Moltes de les opinions que tenim sobre l'escola es basen en les nostres experiències, que, en ocasions, no van ser pròpiament satisfactòries. Però, amb tot, en poques ocasions ens aturem a reflexionar sobre el que aporta l'educació escolar a les persones i, en concret, als nens, i de forma indirecta a nosaltres com a pares. Respecte a això, se'ls convida a respondre les preguntes següents per mitjà d'una pluja d'idees.

- Quines coses positives (beneficis) aporta l'escola als nostres fills?
- Quines coses positives (beneficis) ens aporta l'escola a nosaltres com a pares?

S'anoten les respostes en una pissarra de manera que la llista quedi ben visible per a tots els participants. Com a resultat de la pluja d'idees, s'obtindrà una llista de beneficis de l'escola per als nens i una altra llista de beneficis indirectes per als pares. A tall d'exemple, s'indiquen alguns dels possibles beneficis.

#### BENEFICIS PER ALS FILLS

- Aprenen continguts.
- Aprenen hàbits.
- Es relacionen amb altres companys.
- Els dona oportunitats de futur.
- Els ofereix uns títols.
- Els permet continuar estudiant.
- Amplia les seves possibilitats d'elecció en el futur.
- .....

#### BENEFICIS PER ALS PARES

- Satisfacció.
- Ajuda en l'educació.
- Puc compartir els meus dubtes sobre l'educació amb professionals.



- M'allibera de temps de dedicació mentre és a l'escola.
- Conec altres pares.
- .....

Posteriorment, se'ls convida a visionar la història animada *La meva família i l'escola*. La persona dinamitzadora els presenta breument la història i els explica com en Miquel i la Rosa, els pares, s'impliquen en els temes escolars. S'indica als pares participants que estiguin atents a la història, ja que després faran un petit debat. Se'ls indica que aquests personatges els acompanyaran durant la sessió d'avui, tant a ells com als seus fills.

En finalitzar el vídeo, se'ls convida a comentar algun element de la llista que han elaborat amb anterioritat. També se'ls pregunta:

- Què us ha cridat més l'atenció de la història?
- De quina manera s'han implicat els pares de la història?
- Quines coses destacarien com a beneficis de la implicació dels personatges de la història en l'educació escolar dels seus fills?

És important que en el debat s'identifiquin els tres nivells d'implicació:

- En les activitats quotidianes del nen.
  - A la llar.
  - A l'escola.
  - En les activitats extraescolars.
- En les activitats on s'interacciona amb altres persones.
  - Jornades culturals, excursions, relació amb altres pares.
- En l'organització d'activitats.
  - AMPA

A més, s'han de recollir els beneficis que reporta la implicació dels pares en l'escola:

- Millora de la continuïtat escolar.
- Millora dels resultats escolars.
- Les actituds cap a l'escola i els comportaments

escolars són més positius quan s'hi impliquen els pares.

- La integració escolar és més positiva.

### c. Conclusió

És important ressaltar com a conclusió que l'escola ofereix una sèrie d'oportunitats que s'incrementen quan les famílies s'impliquen en l'educació dels seus fills. Dit d'una altra manera, per poder assolir els beneficis que hem apuntat, és imprescindible que ells també s'impliquin. No n'hi ha prou amb dir: "Cal anar a l'escola". Es tracta de donar un pas més i implicar-se, en la mesura del possible, en les activitats diàries que formen part del seu aprenentatge, tant a la llar com en les que es fan a l'escola o fora d'aquesta. En l'activitat següent es treballaran diferents formes de donar suport, principalment des del si de la família.

## Activitat 2

### Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar

Anàlisi de casos (il·lustrats amb dibuixos) en grups petits.  
25 minuts.

#### a. Introducció

Amb aquesta segona activitat es pretén afavorir la reflexió sobre diferents formes d'acompanyar i reforçar els seus fills en allò relacionat amb l'escola. Per a això, es desenvolupen les característiques bàsiques de la implicació parental en l'educació escolar, que es poden dur a terme des de la llar (espai d'estudi, agenda, puntualitat, higiene, hàbits de lectura, motivació, reforç i expectatives positives), per mitjà de l'anàlisi de situacions il·lustrades amb dibuixos. Tots aquests aspectes són importants i ajuden a fer progressar els menors i que s'integrin

a l'escola. Els hàbits d'estudi, la planificació de l'agenda i la puntualitat els ajudaran a organitzar-se. Els hàbits d'higiene els ajudaran a sentir-se millor i els facilitaran les relacions socials. La motivació i les expectatives positives tindran una repercussió positiva en la seva autoestima i els ajudaran a fixar-se metes a llarg termini. El gust per la lectura els permetrà avançar en els aprenentatges escolars, ja que la lectura és una activitat molt enriquidora.

### **b. Desenvolupament**

Es formaran diferents grups de 4 o 5 persones, prestant atenció al fet que els membres d'una mateixa família no coincideixin en el mateix grup. Una vegada formats els grups, se'ls demanarà que nomenin un portaveu, que serà qui s'encarregarà de fer que el grup se centri en la tasca i, després, de fer la posada en comú. A continuació, es repartirà a cada grup una il·lustració (fitxes 2a, 2b, 2c, 2d, 2e i 2f) amb una situació i una fitxa 1 per a cada participant. Han d'observar la vinyeta uns 10 minuts per respondre les preguntes de la fitxa 1.

Les il·lustracions representen les característiques bàsiques de l'acompanyament parental. Aquest és un resum del contingut de les il·lustracions:

#### **FITXA 2A: HÀBITS I LLOC D'ESTUDI**

Un nen de 10 o 11 anys que estudia al menjador, assegut a la butaca, mirant la televisió i amb el llibre sobre les cames. La mare apareix en la vinyeta, en una cantonada, amb cara de desconcert.

#### **FITXA 2B: PLANIFICACIÓ I SUPERVISIÓ DE TASQUES ESCOLARS**

Un pare i una filla de 8 o 9 anys, asseguts a la taula del menjador, que miren conjuntament l'agenda escolar. Els dos tenen cara de satisfacció.

#### **FITXA 2C: PUNTUALITAT I HIGIENE**

Una nena de 6 o 7 anys que arriba sola a l'esco-

la. Arriba tard, quan tots els seus companys han entrat a classe. Se la veu malgirbada i descurada.

#### **FITXA 2D: INCENTIVAR LA LECTURA**

Un nen de 7 o 8 anys que està llegint en veu alta un llibre a la seva mare. Aquesta està asseguda al seu costat en actitud d'escolta (l'escena transcorre a l'habitació del nen). Es veu que la mare mostra interès i sembla que pregunta al seu fill sobre el que ha llegit.

#### **FITXA 2E: EXPECTATIVES POSITIVES**

Una nena d'11 o 12 anys que deixa un mòbil sobre la taula. El seu pare està assegut a la taula. La nena i el pare semblen mantenir un diàleg. Del cap de la nena surt un núvol, on es representa la nena obtenint un 10 en un examen. El pare té cara de preocupació i del seu cap surt un altre núvol on apareix la nena suspentent.

#### **FITXA 2F: MOTIVACIÓ I REFORÇ**

Un nen de 9 o 10 anys que ensenya a la seva mare, que està a la cuina, un examen amb un 7. En el dibuix es veu la mare amb cara d'alegria i aixeca els braços amb gest de felicitació per la nota que ha tret el seu fill en l'examen.

Posteriorment, es passa a la posada en comú. Mentre es mostra la il·lustració, la persona que fa de portaveu del seu grup explica molt breument el que passa en el dibuix i comenta el que ells aplicarien en la seva situació personal. Finalment, el dinamitzador explica que en el llibre de pares trobaran la fitxa 3, on s'ofereixen diferents orientacions educatives per donar suport des de la llar a l'aprenentatge dels nens.

### **c. Conclusió**

Tots els pares poden ajudar els seus fills en la seva educació escolar. No es tracta que es converteixin en professors, sinó que des de la llar es mostrin interessats per les activitats que han fet o han de fer, els ajudin a adquirir certs hàbits d'higiene, puntualitat i estudi, els conreen el gust per la



lectura i els motivin projectant unes expectatives de futur positives, ja que d'aquesta manera es reforça la seva motivació per continuar aprenent. És necessari que aquestes situacions es donin en un procés continu d'acompanyament i no com a accions puntuals.

**Recorda:**

- L'escola és important per al present i futur dels nostres fills, ja que repercuteix en el seu benestar i en els assoliments acadèmics.
- És fonamental que els pares comparteixin aquest valor positiu de l'educació, i que s'impliquin en l'educació escolar dels seus fills.
  - La implicació, l'acompanyament i el suport en el tema escolar tenen nombrosos beneficis:
    - En els meus fills: en el seu benestar, en els assoliments acadèmics, en la seva adaptació escolar.
    - En els pares: millora de la xarxa social, increment de la satisfacció.
    - En la família: millora de les relacions familiars.
- Acompanyar i reforçar els nostres fills en les tasques escolars des de la llar. Les estratègies principals són:
  - Trobar un espai d'estudi adequat.
  - Fixar hàbits d'estudi.
  - Revisar l'agenda.
  - Treballar la puntualitat.
  - Promoure la higiene.
  - Promoure la lectura.
  - Motivar els aprenentatges.
  - Reforçar els aprenentatges i els assoliments.
  - Mantenir unes expectatives positives.

# Les mil i una maneres d'ajudar els seus fills en l'educació escolar. Analitzem un cas.

— Identificar què passa en el dibuix.

— Com se sent cada un dels personatges? Per què creuen que se sent així?

— Creuen que hi ha algun problema? Si la resposta és afirmativa, com el solucionarien?

— Del que s'ha comentat, què podrien aplicar a la seva situació personal?







# Orientacions educatives per donar suport a l'aprenentatge des de la llar

L'adquisició d'hàbits d'estudi preveu el fracàs escolar. En la promoció d'aquests hàbits, s'ha de procurar el desenvolupament de la responsabilitat dels nens en les tasques que els corresponen. En concret, hi ha estratègies per fomentar els hàbits d'estudi i facilitar l'aprenentatge:

- El temps d'estudi. Decidir quan és el millor moment i establir un horari d'estudi.
- Planificació realista del temps. Plantejar-se metes realistes. Fixar un calendari. Organitzar i aprofitar el temps. Dividir les tasques molt extenses en subtasques.
- El tema d'estudi. Tenir clar què estudiar.
- L'ambient d'estudi que permeti la concentració. Per a això, cal tenir un lloc fix d'estudi, l'ordre i la neteja són fonamentals.
- Potenciar la memòria. Per a això és convenient la concentració. Se'ls pot ajudar a recordar animant-los a fer esquemes o a explicar amb les seves paraules el que han estudiat.
- Fomentar tècniques d'estudi. Llegir tractant de comprendre els textos i preguntar el que no s'entén. Subratllar i fer resums amb les pròpies paraules. A l'escola o a les aules de reforç se solen ensenyar tècniques d'estudi. Si no s'ensenyen, es pot preguntar a docents o professionals d'altres serveis als quals assisteixen perquè els orientin en aquest tema.
- Oferir ajuda, supervisió i motivació en les tasques escolars. Igual que l'anterior punt, es recorda que es pot comptar amb altres recursos i professionals que poden orientar sobre aquest tema.
- Ajudar a reflexionar sobre els resultats i valorar-los.

Es poden trobar més orientacions sobre els hàbits d'estudi a:

- Casals, R.: *Prevenir el fracàs escolar des de casa*, Barcelona: Graó, 2010.
- Quintero, L.: *Hábitos de estudio: guía práctica de aprendizaje*, Mèxic D.F.: Trillas, 1995.
- Quintero, L.: *Formación de hábitos y fortalecimiento de la autoestima. Guía para padres y maestros*, Mèxic D.F.: Trillas, 2010.
- Serrate, R.: *Guía eficaz para prevenir el fracaso escolar*, Madrid: Laberinto, 2009.



## Sessió 2

# Implicant-nos en l'educació escolar dels nostres fills i en l'ús de les TIC

### Objectius

Valorar la necessitat de participar coresponsablement a l'escola i de comunicar-s'hi.

Adquirir estratègies per gestionar l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC).

### Continguts

La coresponsabilitat en l'acompanyament i en la implicació a l'escola, alliberada dels rols tradicionalment assignats al gènere femení respecte a l'educació dels fills.

Elements que poden ajudar a millorar la comunicació amb l'escola.

Ús i control de les TIC: Internet, televisió i mòbil.

### Activitats

Activitat 1: Construint una relació amb l'escola.

Activitat 2: La meva família i les TIC. Què i com utilitzar-les

### Materials

Fitxa 1a: Carta de la Rosa i en Miquel. Primera part

Fitxa 1b: Recepció de la carta.

Fitxa 2: La preparació de la trobada amb la professora.

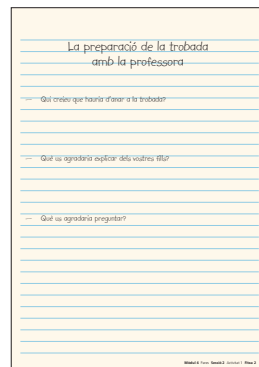
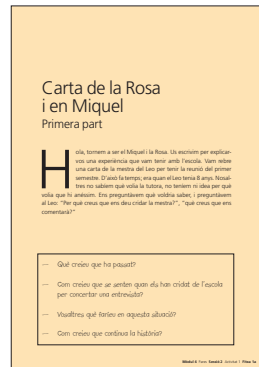
Fitxa 3a: Carta de la Rosa i en Miquel. Segona part.

Fitxa 3b: Trobada.

Fitxa 4: Final de la història.

Fitxa 5: Orientacions educatives per a l'ús de les TIC.

USB: *La meva família i les noves tecnologies.*



Mòdul 5  
Sessions per a pares  
Sessió 2  
Activitat 1  
Fitxa 1a: Carta de la Rosa i en Miquel. Primera part

Mòdul 5  
Sessions per a pares  
Sessió 2  
Activitat 1  
Fitxa 1b: Recepció de la carta

Mòdul 5  
Sessions per a pares  
Sessió 2  
Activitat 1  
Fitxa 2: La preparació de la trobada amb la professora



## Desenvolupament de la sessió

La segona sessió d'aquest mòdul pretén generar un espai de reflexió entre els pares sobre la necessitat d'una implicació coresponsable en el suport escolar dels seus fills, i en un element molt concret relacionat, en general, amb les activitats quotidianes i, en particular, amb els seus aprenentatges, com és l'ús de les TIC. Es tracta d'estimular les experiències d'implicació escolar dels pares basades en la coresponsabilitat de gèneres i donar-hi suport, alhora que s'ofereixen exemples d'organització de l'ús de les TIC a la llar.

### Activitat 1 Construint una relació amb l'escola

Anàlisi de cas (Fantasia i il·lustracions) i grup gran.  
25 minuts.

#### a. Introducció

Amb aquesta activitat es pretén oferir elements perquè els pares puguin valorar la necessitat de participació i comunicació coresponsable amb l'escola. Per a això, es presenta el testimoni d'una parella que s'implica de forma coresponsable en l'educació dels seus fills, i ofereixen a partir del seu testimoni elements que poden ajudar a millorar la comunicació amb l'escola.

#### b. Desenvolupament

Una de les persones dinamitzadores explica que, a continuació, es llegirà una carta que uns pares han escrit dirigida a pares com ells (es mantenen els personatges de la sessió anterior, en Miquel i la Rosa). La carta es llegirà amb pauses i en cada pausa es mostrarà un dibuix i se'ls formularan unes preguntes que hauran de contestar en grup gran.

#### FITXA 1A: CARTA DE LA ROSA I EN MIQUEL. PRIMERA PART

— Hola, tornem a ser el Miquel i la Rosa. Us escrivim per explicar-vos una experiència que vam tenir amb l'escola. Vam rebre una carta de la mestra del Leo per tenir la reunió del primer semestre. D'això fa temps; era quan el Leo tenia 8 anys. Nosaltres no sabíem què volia la tutora, no teníem ni idea per què volia que hi anéssim. Ens preguntàvem què voldria saber, i preguntàvem al Leo: "Per què creus que ens deu cridar la mestra?", "què creus que ens comentarà?"

S'atura la lectura, i es mostra la fitxa 1b, on s'aprecia una mare que sosté una carta en l'acció visible de llegir-la i un pare que està assegut al sofà davant la televisió. El seu fill Leo és a terra mirant també la televisió. Amb la imatge projectada, es demana al grup gran que respongui les preguntes següents de la fitxa 1a.

- Què creieu que ha passat?
- Com creieu que se senten quan els avisen de l'escola per concertar una entrevista?
- Vosaltres què faríeu en aquesta situació?
- Com creieu que continua la història?

De les alternatives que sorgeixen en l'última pregunta, la persona dinamitzadora se centrarà en la que sigui "assistir a la trobada amb la professora". A continuació, es plantegen al grup gran les tres preguntes de la fitxa 2 relacionades amb la preparació de la trobada amb la professora:

#### FITXA 2: LA PREPARACIÓ DE LA TROBADA AMB LA PROFESSORA

- Qui creieu que hauria d'anar a aquesta trobada?
- Quines coses us agradaria explicar dels vostres fills?
- Quines coses us agradaria preguntar?

Ara, la persona dinamitzadora recollirà a la pissarra els comentaris que sorgeixen d'aquestes tres

últimes preguntes. Un cop acabades aquestes aportacions, es pregunta al grup gran: “Voleu saber què van fer la Rosa i en Miquel?”, i es continua llegint la carta descrita en la fitxa 3: Carta de la Rosa i en Miquel. Segona part.

**FITXA 3: CARTA DE LA ROSA I EN MIQUEL. SEGONA PART**

—En Miquel i jo vam parlar. Sabíem que últimament el Leo estava una mica rebel, teníem dificultats perquè ens obeís. Quan li dèiem que havia d’anar-se’n a dormir, no volia, només volia veure la televisió. Vam preguntar al Leo si sabia per què ens cridava la seva mestra, i ell ens va respondre que no en tenia ni idea. Teníem por que la professora ens recriminés que no érem uns pares exemplars, però vam decidir trucar-li i concertar una entrevista. Vam anar-hi un dia a la tarda després de classe. Per poder anar a la reunió, en Miquel va haver de demanar que el deixessin sortir una mica abans de la feina. Tots dos hi anàvem amb una certa angoixa. El Leo també va venir-hi.

Quina va ser la nostra sorpresa quan ens vam trobar amb una mestra amabilíssima. La Marga ens va explicar que el Leo s’esforçava molt a classe, que havia millorat en els seus aprenentatges, encara que potser necessitava més ajuda. A més, ens va dir que era un nen molt responsable amb les seves coses, molt popular i que té facilitat pels esports. A més, ens va dir que era un nen molt responsable, molt popular i que se li donava molt bé l’esport. En canvi, notava que darrement anava molt cansat a l’escola i no portava fets els deures que li havia manat. Davant el que els explicava la Marga, en Miquel i la Rosa es van relaxar. En Miquel va dir a la Marga: “Nosaltres també estàvem preocupats perquè no sabíem com ajudar-lo en els treballs, a més últimament el trobàvem molt rebel i només volia fer res més veure la televisió fins a la nit.” Li vam explicar amb franquesa les nostres dificultats i els nostres dubtes, i vam estar comentant amb la Marga què hi podíem fer.

En aquest moment es para la lectura, i es mostra la fitxa 3b, on es veu la Rosa, en Miquel i el Leo a la classe asseguts enfront de la professora i es pregunta al grup gran: Com creieu que acaba la història?

A continuació, es demana que responguin les preguntes següents de la fitxa 3a: “Carta de la Rosa i en Miquel. Segona part”. En aquesta segona part es pretén que analitzin la coresponsabilitat, com s’han implicat els pares i com és la seva relació amb l’escola.

**CONTINUA FITXA 3A: CARTA DE LA ROSA I EN MIQUEL. SEGONA PART**

- Com han reaccionat els pares davant la carta?
- Què creieu que han fet la Rosa i en Miquel perquè en Leo presenti els aspectes positius que ha descrit la mestra?
- Què creieu que han fet la Rosa i en Miquel perquè en Leo presenti els aspectes negatius que ha descrit la mestra?
- Què faríeu vosaltres en una situació similar?

De nou, la persona dinamitzadora recull a la pissarra els comentaris de les tres últimes preguntes. Voleu saber com acaba la història de la Rosa, en Miquel i el Leo? Continueu llegint la carta (fitxa 4: Final de la història).

**FITXA 4: FINAL DE LA HISTÒRIA**

— La Marga ens va donar algunes orientacions i vam pactar amb el Leo un horari per veure la televisió. Tant en Miquel com jo i la Marga vam dir al Leo que era un nen fantàstic, però que havíem de modificar alguns dels seus comportaments. Li vam preguntar per què mirava tant la tele. Ell ens va dir que no entenia gaire les tasques que li posaven a l’escola i que no sabia a qui preguntar, que s’avorria a casa. Llavors, la Marga ens va recomanar que a casa pactéssim quan es veu la televisió i què s’hi veu. A nosaltres ens va semblar bé, i a casa vam posar algunes normes per a l’ús de la televisió. La Marga també ens va comentar

que potser el Leo necessitava una mica d'ajuda amb les tasques escolars. Nosaltres li vam dir que li podíem posar horaris, parlar amb ell, però que no ens vèiem capaços d'ajudar-lo en les assignatures. Llavors, ella ens va parlar d'unes aules de reforç escolar (n'hi havia una a l'escola i una altra en una associació del barri). Ens va dir que allà trobaria una atenció individualitzada. Ens van semblar molt bé les seves propostes i vam acceptar-les. Ens vam comprometre a comunicar-nos amb ella per comentar els avenços respecte al que havíem parlat i comentar les dificultats. Ella es va comprometre a fer el mateix. Va ser com si signéssim un contracte sobre l'educació del Leo.

Per finalitzar, la persona dinamitzadora destaca que la relació amb l'escola és una porta oberta per rebre orientacions i conèixer altres recursos que poden beneficiar els seus fills. Entre els recursos existents, destaquen el reforç escolar (a la pròpia escola o en una entitat externa), les aules obertes o els grups d'estudi assistits, que treballen des d'una perspectiva de prevenció per potenciar competències bàsiques. Aquestes activitats es combinen amb d'altres extraescolars, i solen estar coordinades amb l'escola, amb els centres oberts o amb altres professionals, com psicopedagogs, pedagogs i psicòlegs.

### **c. Conclusió**

La comunicació entre pares i docents és fonamental, i es construeix fomentant relacions de confiança. Encarregar-se de l'educació dels menors és responsabilitat tant dels pares com de les mares, i també és una ocupació dels tutors. Construir aquesta relació fa que es puguin compartir dubtes amb professionals alhora que es pugui millorar la comunicació en la família.

## **Activitat 2**

### **La meva família i les TIC. Què i com utilitzar-les**

Pluja d'idees, treball en grup petit i visionat de vídeo.

25 minuts.

#### **a. Introducció**

Aquesta activitat busca facilitar estratègies per gestionar l'ús de les TIC. Es parla del fet que estem davant de la "generació Nintendo"<sup>1</sup>, una generació amb unes competències en l'ús de les TIC com fins ara no s'havia conegut. Tanmateix, tenir competències en el seu ús no significa que aquest sigui responsable. Per això, ens centrarem en l'anàlisi de l'ús de les TIC i, en concret, en com es pot controlar l'ús d'Internet, de la televisió i del mòbil per tal que els nens puguin beneficiar-se d'aquests recursos i enriquir els seus aprenentatges acadèmics i socials d'una forma saludable.

#### **b. Desenvolupament**

S'inicia l'activitat invitant els pares a fer una pluja d'idees.

— Quines tecnologies fan servir els seus fills?

Després es convida el grup a respondre dues preguntes.

— Per a què les utilitzen?

— Com les utilitzen?

A continuació, es visiona el vídeo *La meva família i les noves tecnologies*, on apareixen testimonis de diferents famílies que expliquen, en el seu cas, quines TIC usen els seus fills, en què els ajuden aquestes TIC i en què els perjudiquen. A més, els testimonis expliquen què han

<sup>1</sup> Marcelo, C.: "Aprender a enseñar para la sociedad del conocimiento", *Revista complutense de educación*, vol. 12, núm. 2, pàg. 531-532, 2001.

fet perquè les TIC siguin una ajuda, i, si hi ha hagut problemes, expliquen com els han resolt.

Després de visionar els testimoniatges, la persona dinamitzadora preguntarà al gran grup quins comentaris del vídeo els poden ser útils. A continuació, preguntarà sobre tres estratègies bàsiques relacionades amb l'ús responsable de les TIC:

- On podem trobar els recursos?
- Com es poden controlar els continguts o l'accés a Internet?
- Com es pot controlar el temps que dediquen els fills a aquestes tecnologies?

S'indica als participants que en el llibre de treball (el llibre dels pares) trobaran la fitxa 5, que conté orientacions educatives sobre l'ús de les TIC.

### **c. Conclusió**

És important que els pares s'impliquin en l'ús que fan els seus fills i la seva família de les TIC, que el supervisin i el regulin. D'aquesta forma, aconseguim que aquestes tecnologies es converteixin en una oportunitat i no en una amenaça. És fonamental que tinguin clar:

- On trobar els recursos si els necessiten.
- La necessitat de controlar i supervisar els continguts.
- La necessitat de regular-ne l'ús en pro d'un ús responsable.

### **Recorda:**

- La comunicació entre els pares i els docents és fonamental per acompanyar el procés educatiu dels nostres fills.
- Parlar amb el professorat dels nostres fills i filles ens manté informats dels seus avenços, dels seus progressos i de les seves necessitats, i també ens ajuda a compartir dubtes i trobar solucions conjuntes als problemes que identifiquem.
- Perquè la comunicació entre família i escola sigui fluïda és fonamental confiar en la tas-

ca que desenvolupa el professorat i en l'ajuda que ens pot proporcionar.

- Encarregar-se de l'educació dels fills és responsabilitat tant dels pares com de les mares o altres tutors.
- Els recursos tecnològics formen part de la societat actual del coneixement i són una eina més per a l'aprenentatge i la socialització dels menors.
- En ocasions, els nens necessiten per al seu aprenentatge recursos tecnològics que no tenim a la llar, però sabem que hi ha llocs públics on poden utilitzar-los.
- Si volem que les TIC siguin una oportunitat i no una amenaça per als nostres fills, hem de supervisar i regular:
  - L'ús que en fan promovent que aquest sigui responsable.
  - Els continguts a què accedeixen, seleccionant els que són adequats per a la seva edat.

# Carta de la Rosa i en Miquel

## Primera part

**H**ola, tornem a ser el Miquel i la Rosa. Us escrivim per explicar-vos una experiència que vam tenir amb l'escola. Vam rebre una carta de la mestra del Leo per tenir la reunió del primer semestre. D'això fa temps; era quan el Leo tenia 8 anys. Nosaltres no sabíem què volia la tutora, no teníem ni idea per què volia que hi anéssim. Ens preguntàvem què voldria saber, i preguntàvem al Leo: "Per què creus que ens deu cridar la mestra?", "què creus que ens comentarà?"

- Què creieu que ha passat?
- Com creieu que se senten quan els han cridat de l'escola per concertar una entrevista?
- Vosaltres què faríeu en aquesta situació?
- Com creieu que continua la història?



# La preparació de la trobada amb la professora

— Qui creieu que hauria d'anar a la trobada?

— Què us agradaria explicar dels vostres fills?

— Què us agradaria preguntar?

# Carta de la Rosa i en Miquel

## Segona part

**E**n Miquel i jo vam parlar. Sabíem que últimament el Leo estava una mica rebel, teníem dificultats perquè ens obeís. Quan li dèiem que havia d'anar-se'n a dormir, no volia, només volia veure la televisió. Vam preguntar al Leo si sabia per què ens cridava la seva mestra, i ell ens va respondre que no en tenia ni idea. Teníem por que la professora ens recriminés que no érem uns pares exemplars, però vam decidir trucar-li i concertar una entrevista. Vam anar-hi un dia a la tarda després de classe. Per poder anar a la reunió, en Miquel va haver de demanar que el deixessin sortir una mica abans de la feina. Tots dos hi anàvem amb una certa angoixa. El Leo també va venir-hi.

Quina va ser la nostra sorpresa quan ens vam trobar amb una mestra amabilíssima. La Marga ens va explicar que el Leo s'esforçava molt a classe, que havia millorat en els seus aprenentatges, encara que potser necessitava més ajuda. A més, ens va dir que era un nen molt responsable amb les seves coses, molt popular i que té facilitat pels esports. A més, ens va dir que era un nen molt responsable, molt popular i que se li donava molt bé l'esport. En canvi, notava que darrerament anava molt cansat a l'escola i no portava fets els deures que li havia manat. Davant el que els explicava la Marga, en Miquel i la Rosa es van relaxar. En Miquel va dir a la Marga: "Nosaltres també estàvem preocupats perquè no sabíem com ajudar-lo en els treballs, a més últimament el trobàvem molt rebel i només volia fer res més veure la televisió fins a la nit." Li vam explicar amb franquesa les nostres dificultats i els nostres dubtes, i vam estar comentant amb la Marga què hi podíem fer.

- Com han reaccionat els pares davant la carta?
- Què creieu que han fet la Rosa i en Miquel perquè en Leo presenti els aspectes positius que ha descrit la mestra?
- Què creieu que han fet la Rosa i en Miquel perquè en Leo presenti els aspectes negatius que ha descrit la mestra?
- Què faríeu vosaltres en una situació similar?



# Carta de la Rosa i en Miquel

## Final de la història

**L**a Marga ens va donar algunes orientacions i vam pactar amb el Leo un horari per veure la televisió. Tant en Miquel com jo i la Marga vam dir al Leo que era un nen fantàstic, però que havíem de modificar alguns dels seus comportaments. Li vam preguntar per què mirava tant la tele. Ell ens va dir que no entenia gaire les tasques que li posaven a l'escola i que no sabia a qui preguntar, que s'avorria a casa. Llavors, la Marga ens va recomanar que a casa pactéssim quan es veu la televisió i què s'hi veu. A nosaltres ens va semblar bé, i a casa vam posar algunes normes per a l'ús de la televisió. La Marga també ens va comentar que potser el Leo necessitava una mica d'ajuda amb les tasques escolars. Nosaltres li vam dir que li podíem posar horaris, parlar amb ell, però que no ens vèiem capaços d'ajudar-lo en les assignatures. Llavors, ella ens va parlar d'unes aules de reforç escolar (n'hi havia una a l'escola i una altra en una associació del barri). Ens va dir que allà trobaria una atenció individualitzada. Ens van semblar molt bé les seves propostes i vam acceptar-les. Ens vam comprometre a comunicar-nos amb ella per comentar els avenços respecte al que havíem parlat i comentar les dificultats. Ella es va comprometre a fer el mateix. Va ser com si signéssim un contracte sobre l'educació del Leo.

# Orientacions educatives per a l'ús de les TIC

## Per a l'ús del mòbil, videojocs i Internet:

- González Madrid, C. i Guri Adrados, F.J.: Por un uso responsable de las nuevas tecnologías, Madrid: Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid, 2007.

Disponible en [http://www.educa2.madrid.org/cms\\_\\_tools/files/fale0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso\\_\\_responsable\\_\\_tecnologia.pdf](http://www.educa2.madrid.org/cms__tools/files/fale0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso__responsable__tecnologia.pdf)

## Per a l'ús dels ordinadors i Internet:

- Hi ha algunes recomanacions tan senzilles per a un ús adequat de l'ordinador per part dels nens com és ubicar-lo en un espai comú de la llar des d'on es pugui controlar l'ús que se'n fa, el temps que s'hi navega i els continguts als quals s'accedeix (Institut Nacional de Tecnologies de la Comunicació, 2009).

## Per a l'ús del mòbil:

- Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid y Protégelos: *Seguridad infantil y costumbres de los menores en el empleo de la telefonía móvil*, 2004. Disponible en [www.chaval.es](http://www.chaval.es)
- De l'informe, consulteu-ne l'apartat 5: "Situaciones conflictivas a partir de la utilización del móvil", i l'apartat 6: "El uso abusivo del teléfono móvil", pàg. 22-25 per a 11 anys i pàg. 35 a 38 per a 12 anys.

## Recursos a Internet:

- [www.chaval.es](http://www.chaval.es)
- [www.inteco.es/Seguridad/INTECOCERT/Proteccion/Menores\\_\\_en\\_\\_la\\_\\_red](http://www.inteco.es/Seguridad/INTECOCERT/Proteccion/Menores__en__la__red)

## Per veure la televisió:

- <http://ceep.crc.uiuc.edu/eecearchive/digests/1994/guia94s.html>

# Sessions per a fills

**L'escola és un context** de desenvolupament fonamental per a la infància en tant que proporciona als nens oportunitats per a l'aprenentatge de continguts, actituds i procediments, incideix en la seva socialització i els facilita credencials acadèmiques per al seu futur laboral. En aquest context els nens passen bona part del seu dia i, com és lògic, apareixen experiències plenes de vivències, unes de positives i altres no tant. La gestió que facin d'aquestes vivències, els recursos que tinguin per afrontar les demandes escolars i la seva motivació envers el món escolar tindran una repercussió sobre la seva integració escolar i sobre els seus resultats acadèmics. A més, avui no és possible parlar d'aprenentatge i socialització sense esmentar les TIC. En conseqüència, podem afirmar que les competències que es tinguin sobre les TIC i l'ús que se'n faci també repercuteixen en el que succeeix en el context escolar.

En aquest mòdul es treballaran amb els menors aquests tres elements. Primer, l'expressió entorn de les seves vivències, les seves idees i els seus sentiments sobre l'escola. Se'ls animarà a verbalitzar allò que els preocupa o que els satisfà, ajudant-los a concretar com poden millorar les situacions poc satisfactòries i reforçant les que sí que ho són i afavoreixen la seva integra-

ció. Segon, es treballaran els seus recursos personals, proposant una activitat centrada en l'adquisició d'hàbits escolars i higiènics. Tercer, es tractarà la motivació per les activitats que es fan tant en el marc de l'educació formal com en l'extraescolar. Finalment, es propiciarà la reflexió sobre l'ús que fan els nens d'algunes de les TIC més rellevants (televisió, Internet i mòbil) i se'n promourà un ús responsable.



# Sessió 1

## El meu món, la meva escola

### Objectius

Expressar les dificultats i els aspectes positius amb què es troben els menors en el medi escolar.  
Adquirir hàbits que facilitin l'adquisició d'aprenentatges i la integració en el medi escolar.

### Continguts

Dificultats i oportunitats que es presenten en la quotidianitat del marc escolar.  
Hàbits bàsics que ajuden a la integració escolar.

### Activitats

Activitat 1: El diari màgic dels sentiments escolars.  
Activitat 2: Un dia amb Max, Sara i Leo.

### Materials i recursos

Fitxa.1: Tapa de *El diari màgic dels sentiments escolars*.

Fitxa 2: Què em fa sentir malament a l'escola?

Fitxa 3: Què em fa sentir bé a l'escola?

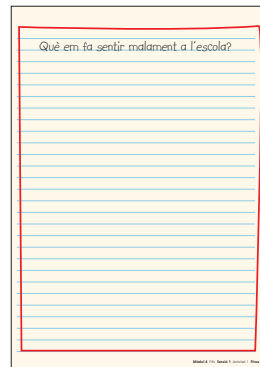
Fitxa 4: Què podem fer?

Fitxa 5: Llista d'hàbits.

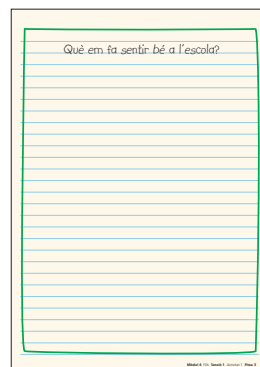
USB: Història animada *Un dia amb Max, Sara i Leo*.



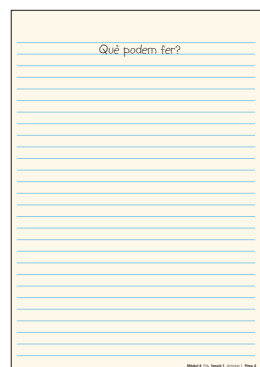
Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 1  
Fitxa 1: Tapa de *El diari màgic dels sentiments escolars*



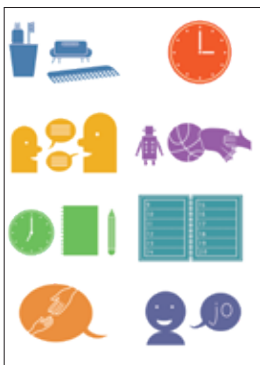
Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 1  
Fitxa 2: Què em fa sentir malament a l'escola?



Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 1  
Fitxa 3: Què em fa sentir bé a l'escola?



Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 1  
Fitxa 4: Què podem fer?



Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 2  
Fitxa 5: Llista d'hàbits



Mòdul 5  
Sessions per a fills  
Sessió 1  
Activitat 2  
USB: Història animada  
*Un dia amb Max,  
Sara i Leo.*

## Desenvolupament de la sessió

La primera sessió d'aquest mòdul pretén ajudar els menors a expressar amb llibertat les seves idees i els seus sentiments sobre l'escola, sobre aquelles situacions quotidianes escolars que els preocupen o que els satisfan. A partir de les seves manifestacions, se'ls ajudarà a reflexionar sobre com poden millorar la seva integració en el medi escolar. D'altra banda, en la sessió es treballaran els hàbits escolars i la integració.

Les activitats que es proposen als menors tenen en compte el component lúdic, amb una clara opció pels jocs col·laboratius no competitius. En la formació de grups, es valorarà l'equitat de gènere i s'evitarà fer grups només de nens o de nenes.

### Activitat 1 El diari màgic dels sentiments escolars

Treball en grup, dibuix (o escriptura) i endevina el dibuix.

25 minuts

#### a. Introducció

Els nens passen a l'escola una bona part del dia fent nombroses activitats, algunes individuals i altres de grupals. Com en qualsevol altre context vital, a l'escola poden aparèixer dificultats o problemes que generin sentiments negatius o limitadors, però també es poden donar situacions agradables i oportunitats que facin gaudir als nens del medi escolar i en fomentin la integració. Expressar com se senten i quines són les dificultats i les satisfaccions que hi troben els permetrà poder compartir després, amb els seus pares, les seves experiències i els seus sentiments, buscar ajuda quan la necessitin i afavorir la comunicació interfamiliar.

**b. Desenvolupament**

Es formen grups de 4 nens. Abans d'iniciar l'activitat es dediquen uns minuts perquè els nens puguin centrar-se. Una vegada estiguin tots els nens asseguts i calmats, se'ls explicarà que tenim un llibre molt especial per a cadascun d'ells. Se'ls dirà que aquests llibres estan en blanc i que han perdut les lletres i els dibuixos de les pàgines. Llavors el dinamitzador dirà que l'única cosa que tenen aquests llibres és el títol: *El diari màgic dels sentiments escolars*. En aquest moment la persona dinamitzadora mostrarà un exemplar del llibre al grup. El llibre només té la tapa i unes pàgines amb un marc verd i vermell però sense res escrit o dibuixat. Se'ls pregunta si mai han vist un llibre amb les pàgines blanques (sense lletres). Ells respondran "no", però també pot ser que responguin "sí". Se'ls explicarà que els únics llibres sense contingut són els diaris personals, i que en aquests les persones expliquen les coses que els passen i els seus sentiments. Per això, se'ls proposa que en aquest llibre màgic expliquin què els fa sentir bé i què els fa sentir malament a l'escola. La persona dinamitzadora els proposa que, en comptes d'explicar-ho amb paraules, intentin dibuixar-ho. (Si considera que els resultarà molt difícil, pot proposar com a alternativa que s'escrigui. Més endavant es mostra com seguir l'activitat si s'explica per escrit). Aquí, es pot posar un exemple: "Jo em dibuixaria fent manualitats perquè quan estic a classe d'educació artística em sento bé". La persona dinamitzadora s'assegura que els nens han entès bé la tasca que se'ls proposa, pregunta al grup per això i demana a un dels nens que per favor expliqui, amb les seves paraules, què han de fer a la resta dels seus companys.

A continuació, el dinamitzador segueix amb l'explicació de l'activitat i demana als nens que pensin en silenci en una situació que els faci sentir bé a l'escola i una altra que els faci sentir malament.

En aquest moment no han de comentar amb els seus companys la situació que han de pensar. Ara és el moment de repartir el llibre i demanar-

los que dibuixin les dues situacions. A la fitxa 2: Què em fa sentir malament a l'escola, i a la fitxa 3: Què em fa sentir bé a l'escola. Disposen de cinc minuts per fer el dibuix.

Un cop hagi passat aquest temps, d'un en un, hauran d'ensenyar els dibuixos als seus companys del grup petit i explicar-los què és el que representa el seu dibuix.

Abans de començar, cal que la persona dinamitzadora s'asseguri que tots han entès bé la tasca.

El coordinador ha de ser qui controli el temps i marqui amb la frase "endevina què passa" l'inici del minut per endevinar el primer dibuix, i amb "temps" el final del minut. Si no han endevinat el dibuix, el dibuixant que l'hagi fet els donarà la solució. Posteriorment, es reforçarà els petits i se'ls felicitarà pels seus dibuixos, ja que el llibre màgic estarà encantat de comptar amb unes pàgines plenes d'històries.

**VARIANT**

Si fer els dibuixos els és molt complicat, poden escriure en la fitxa 2 i en la fitxa 3 el que els fa sentir malament i bé a l'escola. Durant el minut de temps, en comptes d'endevinar, han de posar-se en el centre del grup i explicar el que han escrit a la resta del grup petit.

Se'ls assenyalarà que han estat capaços d'explicar què els fa sentir bé i què els fa sentir malament, i que, durant els 10 minuts restants, entre tots haurien de parlar de què fer per sentir-nos millor quan ens sentim malament i de què podem fer quan ens sentim bé.

S'anotaran els seus comentaris en la fitxa 4, i es reforçaran les propostes relacionades amb la comunicació amb altres menors, amb adults i, molt especialment, amb els pares.

Per finalitzar, se'ls demana que lliurin les seves fitxes amb els dibuixos, i, juntament amb la fitxa 4, la persona dinamitzadora elaborarà un àlbum, gravant els dibuixos amb la tapa. Aquest llibre quedarà en el grup a disposició de tothom per consultar-lo quan ho desitgin.

### c. Conclusió

La persona dinamitzadora conclou l'activitat traslladant, en un llenguatge comprensible per als nens, les idees que s'apunten a continuació.

L'escola proporciona situacions de satisfacció i, en ocasions, situacions de dificultat. Aprendre a reconèixer què ens passa ens ajuda a expressar-ho i comunicar-nos amb altres adults, especialment amb els nostres pares. La comunicació serà la base de la recerca d'ajuda quan tinguem problemes, o simplement una actitud que farà que ens sentim més units amb la nostra família, amb qui compararem les nostres vivències i de qui rebrem ànims i felicitacions pels avenços fets.

## Activitat 2

### Un dia amb Max, Sara i Leo

Història animada i grup gran.

25 minuts.

#### a. Introducció

Els hàbits són fonamentals per a l'aprenentatge i la integració en el medi escolar. Adquirir hàbits d'estudi és una forma d'aprendre a aprendre. Per això, si els nens comencen des de primària a incorporar hàbits d'estudi adequats, els resultarà més fàcil assolir els objectius acadèmics que es proposen per a la seva edat. Juntament amb els hàbits d'estudi, els hàbits d'higiene també tenen un paper fonamental no només per la seva salut, sinó també per facilitar les relacions socials. Així doncs, en aquesta activitat es pretén ajudar-los a adquirir hàbits escolars i hàbits d'higiene.

#### b. Desenvolupament

S'explica als nens que veuran una història animada titulada *Un dia amb Max, Sara i Leo*. La història explica el que passa als tres germans durant un dia qualsevol.

Als nens se'ls explica que veuran la història dues vegades. La primera vegada la veuran tota seguida. La segona vegada la veuran per parts i

se'ls farà unes preguntes que els ajudaran a reflexionar sobre la història. Així doncs, en el primer visionat la persona dinamitzadora deixa que es vegi la història tota seguida, i en el segon, es visiona la història fins que la mare porta els fills a l'escola i aquests se'n acomiaden. Aleshores, el dinamitzador pregunta:

— Què creieu que està succeint en aquesta història?

De les respostes que proporcionin els nens, la persona dinamitzadora en reforçarà aquelles que tinguin a veure amb:

- Els hàbits d'higiene. Assenyalarà que els hàbits d'higiene són importants per a la nostra salut i també ens ajuden a afrontar el dia que comença. A més, quan estem nets, ens sentim bé, ens agradem més i agradem més els altres que quan estem bruts i deixats.
- La puntualitat i la importància d'arribar a l'hora a l'escola. Arribar a l'hora, en part, és també responsabilitat dels nens, i, si no es lleven o s'entretenen al matí, serà impossible ser puntuals.

Després de contestar la pregunta, es continua amb la història. En finalitzar aquesta part del visionament, el dinamitzador preguntarà:

- Què creieu que ha succeït ara?
- Què ha passat en arribar a l'escola?
- Què ha passat a la sortida de l'escola?
- Què ha passat quan han arribat a casa? De què creieu que parlaven a la taula?

De les respostes que proporcionin els nens, se'n reforçaran aquelles que tinguin a veure amb:

- La importància de la puntualitat i les conseqüències de no ser responsables amb les seves accions.
- La comunicació amb els seus pares sobre què ha succeït a l'escola.
- L'ordre i la neteja quan recullen les seves joguines i quan es posen a estudiar.

- La importància de tenir un horari per al joc i un altre per a l'estudi.
- La importància de tenir un lloc d'estudi que els permeti concentrar-se.
- L'ús de l'agenda per planificar què és el que s'ha d'estudiar.
- La conveniència de plantejar els dubtes a un adult i de rebre'n ajut, ja sigui a l'inici de la lectura o en tasques informàtiques.
- La seva responsabilitat en les tasques escolars.

Es pot assenyalar que no sempre els pares poden estar amb ells per fer les tasques escolars, però hi ha altres recursos, com les aules de reforç a les quals poden assistir i on altres adults els podran ajudar.

Després de comentar les preguntes, es finalitza el visionament de la història, en què es mostra que la mare arriba a casa i els seus tres fills, molt animats, li expliquen el que els ha succeït durant el dia. Els nens participants trobaran en el seu llibre de treball la fitxa "Un dia amb Max, Sara i Leo", on es resumeix la història animada que han visionat.

### **c. Conclusió**

Les conclusions es duen a terme de manera conjunta amb els nens, reforçant les respostes dels participants. Sobre el que aportin, la persona dinamitzadora puntualitzarà algunes idees. És important que quedi clar que si volem aprofitar les oportunitat d'aprenentatge que ens ofereix el curs escolar, cal incorporar uns hàbits d'higiene i d'estudi diaris. També és important que quedi clar que cada edat té unes característiques una mica diferents en funció del nivell d'exigència, però en totes les edats és fonamental:

- La higiene.
- La puntualitat.
- La comunicació amb els pares o amb altres adults significatius.
- L'ordre i la neteja.
- La fixació d'un horari i un espai per estudiar.

- La planificació de l'estudi (agenda).
- La demanda d'ajuda.
- L'assumpció de la responsabilitat de les tasques que els són assignades.

No n'hi ha prou a fer-ho un sol dia, sinó que cal fer-ho cada dia. Es lliurarà la fitxa 6 als nens que participen en el programa, en la qual apareix aquesta llista i al costat de cada paraula, una icona que en simbolitza el seu contingut.

### **Recorda:**

- Aprendre a reconèixer què em succeeix m'ajuda a expressar-ho i a comunicar-me amb altres persones, en especial amb els meus pares i els meus mestres, o amb els meus educadors.
- Quan parlo del que em passa:
  - Em sento millor i més unit a les persones que estimo.
  - Puc rebre felicitacions pels avenços que he fet.
  - Si tinc problemes, puc buscar ajuda.
- Els hàbits d'estudi i d'higiene m'ajuden en el meu aprenentatge i en la meva integració en el medi escolar, i fan que, a poc a poc, sigui més autònom.
- És important que en les meves activitats diàries incorpori els hàbits següents:
  - Higiene.
  - Puntualitat.
  - Comunicació amb els meus pares o amb altres adults importants per a mi (mestres, educadors).
  - Ordre i neteja en les meves coses.
  - Horaris i espais fixos d'estudi.
  - Planificació de l'estudi (agenda).
  - Demanda d'ajuda ajuda quan la necessiti.
  - Responsabilitat en el compliment de les tasques que m'assignen.
- Per aconseguir incorporar aquests hàbits, m'he d'esforçar a practicar-los diàriament. No n'hi ha prou a fer-ho un sol cop. Com més vegades ho fem, més fàcil ens resultarà.

EL DIARI MÀGIC  
DELS SENTIMENTS  
A L'ESCOLA

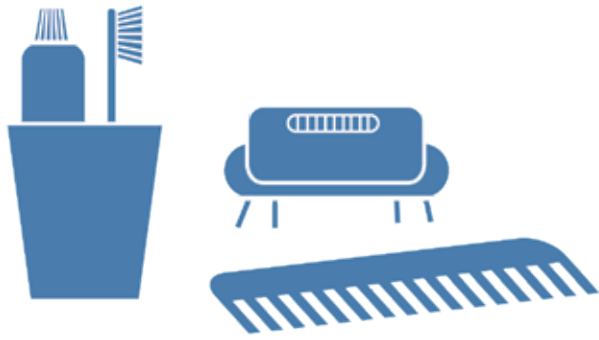


Què em fa sentir malament a l'escola?

Què em fa sentir bé a l'escola?

Què podem fer?

# Llista d'hàbits



Cuidar la meva higiene.



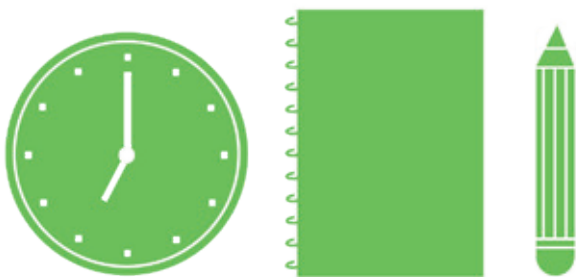
Ser puntual.



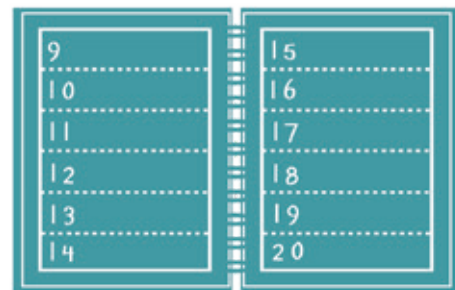
Parlar amb els meus pares o amb altres adults importants (mestres i educadors).



Mantenir en ordre i netejar les meves coses.



Tenir un horari i un espai fix per estudiar.



Planificar l'estudi (agenda).



Demandar ajuda.



Ser responsable amb les tasques que m'assignen.

# Sessió 2

## Per a mi és important...

### Objectius

Potenciar la integració del nen a l'escola per mitjà de la seva implicació en activitats escolars.  
 Reflexionar sobre l'ús que fan de la televisió, Internet i el mòbil.

### Continguts

Les persones i les activitats importants.  
 Valors socials associats a la participació en activitats escolars.  
 L'ús responsable del mòbil, Internet i la televisió.

### Activitats

Activitat 1: Què és què o qui és qui.  
 Activitat 2: Un, dos, tres, stop o segueix.

### Materials

Fitxa 1: Imatges de què és què o qui és qui.  
 Fitxa 2: Frases "Un, dos, tres, stop o segueix" amb la tecnologia.



Frases "un, dos, tres, stop o segueix" amb la tecnologia.	
Per enviar SMS o consultar el mòbil des de classe	<input type="checkbox"/>
Per consultar missatges de correu electrònic al paravents que ofereix l'aula	<input type="checkbox"/>
Entrenar sobre la biblioteca amb la família	<input type="checkbox"/>
El meu mòbil o el meu telèfon no s'usen mai	<input type="checkbox"/>
Per fer servir Internet per fer un treball escolar	<input type="checkbox"/>
Per comprar llibres, jocs o brocades o programes de televisió pel mòbil amb autorització dels meus pares	<input type="checkbox"/>
Per veure la televisió una vegada o la tardar d'alguns dies de fer els meus deures	<input type="checkbox"/>
Per utilitzar Internet per consultar la biblioteca	<input type="checkbox"/>
També he de servir el mòbil per trobar a persones que estubo de veure	<input type="checkbox"/>
Per veure la televisió durant la nit en els deures	<input type="checkbox"/>
Per utilitzar Internet per consultar els meus missatges de correu electrònic	<input type="checkbox"/>
Per utilitzar o consultar l'adreça de l'aula de les trobades de les persones desconegudes	<input type="checkbox"/>
Per consultar SMS o trobades de persones que no coneix	<input type="checkbox"/>
No passar mai a en casa no veig la televisió	<input type="checkbox"/>
Per veure programes de televisió per a gèneres sense consultar els	<input type="checkbox"/>
Per utilitzar Internet i consultar els programes que veig amb el meu mòbil, el meu mòbil o el meu telèfon	<input type="checkbox"/>
Per consultar el mòbil de persones que no coneix	<input type="checkbox"/>
Per consultar amb els meus pares els programes que veig a la televisió	<input type="checkbox"/>
No passar mai a en casa no veig el mòbil	<input type="checkbox"/>
Per passar febles noves o de persones que coneix a Internet	<input type="checkbox"/>
Altres frases:	<input type="checkbox"/>

Mòdul 5  
 Sessions per a fills  
 Sessió 2  
 Activitat 1  
 Fitxa 1: Imatges de què és què o qui és qui

Mòdul 5  
 Sessions per a fills  
 Sessió 2  
 Activitat 2  
 Fitxa 2: Frases "Un, dos, tres, stop o segueix" amb la tecnologia

## Desenvolupament de la sessió

La segona sessió del mòdul 5 dirigida als nens pretén oferir una sèrie d'activitats orientades a despertar la motivació per les activitats que es facin a l'escola. Alhora, no podem obviar que es tracta d'una generació que està immersa en la societat del coneixement, de la informació i de les xarxes socials, i que tenen un gran domini de les TIC. Aquestes realitats marquen la seva manera d'aprendre i de relacionar-se. Per això, en aquesta sessió també s'anima els menors a reflexionar sobre l'ús que fan de tres mitjans importants de comunicació: la televisió, Internet i el mòbil.

### Activitat 1 Què és què o qui és qui

Variante del joc "qui és qui".  
25 minuts.

#### a. Introducció

L'escola, entre altres funcions, és una institució socialitzadora, ja que els alumnes s'hi relacionen amb els seus iguals i amb adults de referència. Durant l'horari escolar i l'extraescolar, es realitzen moltes activitats col·lectives, amb les quals els nens aprenen a manifestar els seus interessos, a cedir, a sentir-se part d'un grup, a interaccionar i regular els seus comportaments, a donar i a rebre. Es tracta de valors que aniran adquirint en la mesura que es posin en pràctica. Aquestes activitats i les persones implicades en l'escola o les activitats extraescolars poden passar a ser nuclears en les seves vides, tant que es poden convertir en tutors de resiliència que els ajudin a superar qualsevol tipus d'adversitat a què s'hagin d'enfrontar.

#### b. Desenvolupament

S'explicarà que en aquesta activitat jugaran al joc "què és què" o "qui és qui".

L'activitat es realitzarà de forma grupal i a cada un dels participants se'ls lliurarà una còpia de la fitxa 1: "Imatges de què és què o qui és qui". Quan tots tinguin la fitxa, la persona dinamitzadora s'assegurarà que entenguin els dibuixos que hi apareixen. Per a això, comentarà què representen a persones de l'escola o de les activitats extraescolars. Després els explicarà que es tracta que mirin amb atenció els dibuixos i escullin la persona o activitat que, per a ells, sigui més important. Si no la troben entre els dibuixos, se'ls indica que hi ha una casella en blanc on poden dibuixar-la o escriure-la. És important que la persona dinamitzadora assenyali que no poden dir a la resta de companys quina persona o quina activitat és la més important. Es tracta que la resta de companys endevini la seva elecció, i ells, al seu torn, el que han escollit els altres nens. Un cop tots els menors tinguin el dibuix seleccionat, poden començar el joc.

Cada participant té una oportunitat perquè adivinin la seva persona o activitat més important. Quan els seus companys li facin preguntes només podrà respondre "sí" o "no". Quan s'endevini la persona o cosa, se segueix amb el joc i es passa a presentar la persona o situació més important d'un altre participant.

Algunes preguntes que se suggereixen als nens perquè els ajudi a endevinar de què es tracta són:

- És persona o activitat?
- És home o dona?
- És nen o adult?
- Es fa a classe o fora de classe?
- Es fa sol o amb més nens?

El joc continua fins que el pari la persona dinamitzadora. Un cop finalitzat el joc, el dinamitzador preguntarà al grup: per què heu escollit aquesta persona o activitat?

Durant un temps es deixa que els nens argumentin les seves eleccions i, a la pissarra, es recullen les seves aportacions.

**c. Conclusió**

Aquesta activitat ressalta que hi ha activitats i persones que són importants per a nosaltres, que trobem tant a l'escola o en les activitats extraescolars. Aquestes activitats ens poden fer sentir bé, les persones ens escolten, ens ajuden, etc. Les activitats ens agraden i ens diverteixen, alhora que aprenem nous coneixements o habilitats. Motivar-nos per participar en les activitats extraescolars i la relació amb persones de l'escola ens pot ajudar a sentir-nos millor, a compartir la nostra felicitat i les nostres preocupacions.

## Activitat 2

### Un, dos, tres, stop o segueix

Joc de moviment i debat en grup.

25 minuts.

**a. Introducció**

Les TIC formen part de les nostres vides, les utilitzem per aprendre, per relacionar-nos i per divertir-nos. Aquestes tecnologies ens ajuden a l'escola, ens permeten accedir a la cultura, divertir-nos i mantenir la comunicació amb altres persones, però també ens poden perjudicar si no sabem com, quan i quant utilitzar-les. En aquesta activitat veurem quines possibilitats ens ofereixen i quins riscos comporten.

**b. Desenvolupament**

Es tracta d'un joc senzill de moviment. Es diu als nens que jugaran a "un, dos, tres, stop o segueix", tots junts i d'una forma activa.

Es necessita un espai gran per desplaçar-se, com a mínim 10 o 12 metres. Es col·loquen tots a la línia de sortida i es tracta d'arribar des d'allà (en un extrem de la sala o del pati) fins a la paret, on hi haurà la persona dinamitzadora. Només es podran moure quan escoltin una frase i aquesta designi una acció adequada per fer-la a la seva edat i sigui convenient per al seu aprenentatge

o la seva adaptació social. Les frases han d'estar relacionades amb l'ús del mòbil, d'Internet i de la televisió. Com els menors saben, aquests mitjans poden ser d'utilitat a l'escola i en els aprenentatges (a casa o a les aules de reforç), però de vegades no són adequats o no es poden utilitzar. Quan escoltin la frase, han de decidir si és adequada. Llavors poden moure's cap a la persona dinamitzadora (segueix). Si és un perill per a ells, o no és adequada per a una persona de la seva edat, han de quedar-se quietes (stop). Qui es mogui en un "stop" o es quedi quiet en un "segueix" s'haurà de posar de nou a la línia de sortida. La persona dinamitzadora es col·loca a la paret, d'esquena al grup. Dirà una frase de la fitxa 2: "un, dos, tres, stop o segueix" i es girarà de pressa. El participant que no ho l'hagi encertada tornarà a començar. Si la majoria de nens del grup tenen edats compreses entre els 6 i els 8 anys, aleshores es recomana utilitzar les frases que fan referència a la televisió i adaptar algunes de les altres al nivell que consideri la persona dinamitzadora que té el grup. Quan acabin les frases de la fitxa 2, si volen continuar jugant una estona més, la persona dinamitzadora pot demanar-los que diguin ells una frase relacionada amb l'ús dels tres elements esmentats. S'haurà de dir si es tracta d'un "stop" o un "segueix". El joc acaba quan s'acaben les frases.

Un cop acabat el joc, s'asseuen tots els participants en cercle i la persona dinamitzadora els diu que aquest joc mostra que les TIC tenen coses bones i ens ajuden a l'escola, però si no en controlem l'ús, també ens poden perjudicar. A continuació, els diu que parlarem amb detall de com fer servir aquests mitjans. El dinamitzador seleccionarà els mitjans i les preguntes en funció del temps que quedi i de les característiques del grup.

— Per al debat sobre el mòbil:

- A quina edat es podria utilitzar el mòbil?
- Per a què s'utilitza el mòbil?, o quan s'utilitza el mòbil? i quan no s'ha d'utilitzar el mòbil?

- Amb qui es pot utilitzar el mòbil?
- Quant de temps s'utilitza el mòbil?
- On s'utilitza el mòbil?
- Per al debat sobre Internet:
  - A quina edat es podria utilitzar Internet?
  - Per a què s'utilitza Internet?, o quan s'utilitza Internet?, i quan no s'ha d'utilitzar Internet?
  - Amb qui es pot utilitzar Internet?
  - Quant de temps s'utilitza Internet?
  - On s'utilitza Internet?
- Per al debat sobre la televisió:
  - Què es pot veure a la televisió?
  - Quan es pot veure la televisió?
  - Quant de temps es veu la televisió?
  - Amb qui es pot veure la televisió?

A continuació s'ofereix informació per a la persona dinamitzadora sobre l'ús del mòbil i una llista de recursos sobre l'ús d'Internet o la televisió.

Es recomana l'ús del mòbil a partir dels 14 anys, ja que és en aquesta edat quan els menors comencen a ser més autònoms. Abans d'aquesta edat, segons González i Guri (2007)<sup>2</sup>, la seva adquisició hauria d'estar justificada.

Amb tot, les dades d'un estudi dut a terme pel Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid i Protégelos (2004)<sup>3</sup> mostren que els nens d'11 i 12 anys utilitzen el mòbil bàsicament per enviar missatges curts o SMS, i que quan més ho solen fer és durant els caps de set-

mana. La freqüència d'ús de les trucades, en la majoria de casos, és només d'un o dos dies a la setmana (70%, 11 anys; 63%, 12 anys). No obstant això, dels 11 als 12 anys el grup que l'utilitza a diari augmenta considerablement (del 9% al 20%). En canvi, el que sí que solen utilitzar són els missatges curts o SMS; i succeeix una cosa similar amb les trucades: augmenta la freqüència d'ús diari amb l'edat (29%, 11 anys i 45%, 12 anys).

Segons aquest estudi, els terminals, en la majoria de casos, els adquireixen heretats dels seus pares. És a dir, els models que ja no utilitzen els pares, els passen als fills, cosa que implica que més de la meitat dels nens d'11 anys (54%) i prop de dos terços dels nens de 12 anys (62%) que tenen mòbil, ja han tingut més d'un aparell.

La despesa que representen els mòbils se centra principalment en les trucades i SMS, però fins a un 70% dels nois d'11 o 12 que disposen de mòbils ha comprat alguna vegada productes associats, com tons, logos, fons de pantalla o jocs.

A més, el 59% dels nens d'11 anys i el 66% de nens de 12 anys que tenen telèfons mòbils han rebut alguna vegada imatges en el seu aparell, entre els quals, un 6% (11 anys) i un 10% (12 anys) han rebut alguna vegada pornografia.

A través del mòbil s'han detectat situacions conflictives com ara:

- Assetjament o insults.
- Incitació al joc i al consum.
- Recepció de missatges no sol·licitats.
- Converses amb desconeguts.
- Recepció de pornografia.
- Dependència (intranquil·litat i ansietat quan han de prescindir del mòbil).

Por últim, en l'informe que esmentem es conclou que l'ús del mòbil ha superat la funció bàsica de comunicació i per als joves ha passat a ser un instrument d'oci.

<sup>2</sup> González Madrid, C., i Guri Agradados, F.J.: *Por un uso responsable de las nuevas tecnologías*, Madrid: Defensor del Menor de la Comunidad de Madrid, 2007. Disponible a: [http://www.educa2.madrid.org/cms\\_tools/files/fa1e0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso\\_responsable\\_tecnologia.pdf](http://www.educa2.madrid.org/cms_tools/files/fa1e0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso_responsable_tecnologia.pdf)

<sup>3</sup> Defensor del Menor de la Comunidad de Madrid i Protégelos: *Seguridad infantil y costumbres de los menores en el empleo de la telefonía móvil*, 2004. Disponible a: [www.chaval.es](http://www.chaval.es)

Per saber-ne més:

- Ús de mòbil, videojocs i Internet
  - González Madrid, C. i Guri Adrados, F.J.: *Por un uso responsable de las nuevas tecnologías*, Madrid: Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid, 2007. Disponible a: [http://www.educa2.madrid.org/cms\\_tools/files/fa1e0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso\\_responsable\\_tecnologia.pdf](http://www.educa2.madrid.org/cms_tools/files/fa1e0118-6cfa-4ed0-8d90-9a638286fdf6/uso_responsable_tecnologia.pdf)
- Ús dels ordinadors i Internet
  - Hi ha algunes recomanacions senzilles per a un ús adequat de l'ordinador per part dels menors com és ubicar-lo en un espai comú de la llar des d'on es pugui controlar l'ús que se'n fa, el temps que es navega i els continguts als quals s'accedeix (Institut Nacional de Tecnologies de la Comunicació, 2009).
- Recursos a Internet
  - [www.chaval.es](http://www.chaval.es)
  - [www.inteco.es/Seguridad/INTECOCERT/Proteccion/Menores\\_en\\_la\\_red](http://www.inteco.es/Seguridad/INTECOCERT/Proteccion/Menores_en_la_red)
- Ús de la televisió
  - <http://ceep.crc.uiuc.edu/eecearchive/digests/1994/guia94s.html>

### **c. Conclusió**

En la conclusió s'assenyala que han estat capaçs d'identificar situacions i usos que es dona als mòbils, a Internet i a la televisió que poden ser inadequats i suposen un risc; també han après a identificar usos que poden ser adequats i afavorir-los en la seva vida escolar i social. Es tracta de controlar-ne l'ús, ser responsables i comentar amb els adults el que fem, rebem o ens preocupa per tractar de prevenir qualsevol abús o perjudici.

### **Recorda:**

- La participació en les activitats escolars i extraescolars em fa sentir bé, alhora que aprenc coses noves.
- Si penso per què m'agraden les activitats escolars i extraescolars, estic més motivat per continuar fent-les.
- Mantenir una bona comunicació amb la meua família i amb els adults que són importants fa que:
  - Em senti valorat i estimat.
  - Sàpiga que tinc persones que em poden ajudar si ho necessito.
- Puc aprofitar les TIC al màxim i evitar qualsevol risc si aprenc a utilitzar-les d'una manera responsable.
- Quan tingui dubtes sobre l'ús o els continguts del mòbil, d'Internet o de la televisió, ho consultaré a un adult.



Nen



Nena



Lectura



Pati escola



Gimnàstica



Grup de nens i nenes



Monitor/a escolar



Música



Professora



Entrenador/a



Anglès



Esports



Ball



Treballs manuals



Professor



Excursions



Teatre























Ordinador



Cuina

# Frases "un, dos, tres, stop o segueix" amb la tecnologia

Puc enviar SMS o consultar el mòbil des de classe.	
Puc escriure missatges de correu electrònic a persones que conec i són lluny.	
Em convé veure la televisió tota la tarda.	
Els nens de 6 a 11 anys no necessiten tenir mòbil.	
Puc fer servir Internet per fer un treball escolar.	
Puc comprar logos, tons o trucades a programes de televisió pel mòbil sense autorització dels meus pares.	
Puc veure la televisió una estona a la tarda després de fer els meus deures	
Puc utilitzar Internet per consultar la biblioteca.	
Està bé fer servir el mòbil per trucar a persones que acabo de veure.	
Puc veure la televisió durant la nit un dia d'escola.	
Puc utilitzar Internet per consultar els meus missatges de correu electrònic.	
Puc utilitzar o contestar fora de l'escola les trucades de les persones que conec.	
Puc contestar SMS o trucades de persones que no conec.	
No passa res si un dia no veig la televisió.	
Puc veure programes de televisió per a grans sense consultar-ho	
Puc utilitzar Internet i comentar les pàgines que visito amb el meu mestre, el meu monitor o els meus pares.	
Puc contestar e-mails de persones que no conec.	
Puc comentar amb els meus pares els programes que veig a la televisió.	
No passa res si estic un dia sense mòbil.	
Puc posar fotos meves o de persones que conec a Internet.	
Altres frases...	







# Sessions per a famílies

**Tot i que els protagonistes principals** del context escolar són els nens, sabem que, perquè ells puguin aprofitar totes les oportunitats que els ofereix l'escola i mantenir una integració positiva, la implicació dels pares és fonamental. En aquestes sessions conjuntes, es pretén treballar de forma simultània amb els membres de la família per reforçar alguns dels aspectes clau del context escolar.

Sabem que el diàleg apropa les famílies i permet establir les bases d'una relació d'ajuda i d'acompanyament. Per això, en la primera sessió conjunta es tracta de posar en pràctica aquest diàleg familiar centrat en el que passa en la institució escolar i en les vivències que tenen els menors. Després, es parteix d'aquest punt per identificar els èxits aconseguits i reforçar-los, però també per identificar els aspectes millorables i posar en pràctica algunes de les estratègies que faciliten l'adquisició d'hàbits escolars i d'higiene. En la segona sessió conjunta, es focalitza el diàleg en el tema de les TIC, tractant de disminuir la bretxa que pot sorgir entre generacions i animant-los a definir com cada família organitzarà l'ús responsable de les TIC.



## Desenvolupament de la sessió

En la sessió conjunta es tracta que pares i fills puguin intercanviar els seus punts de vista, de manera que identifiquin els èxits aconseguits en el tema escolar, tant per part dels nens com dels pares, i que tots dos es reforcin mútuament per estimular els seus progressos. A més, en aquesta sessió es tracta també de posar en pràctica algunes de les estratègies que faciliten l'adquisició d'hàbits escolars i d'higiene que s'han vist en la sessió de pares i en la sessió de nens.

### Activitat 1 Parlem sobre l'escola

Diàleg en grups petits.  
25 minuts.

#### a. Introducció

Dedicar un temps diari a parlar sobre què succeeix a l'escola estreny les relacions familiars i augmenta les possibilitats que els menors acudeixin als seus pares quan necessitin ajuda o consell. En aquesta activitat es pretén posar en pràctica el diàleg entre els pares i els seus fills, d'una manera propera i afectiva, sobre el tema escolar, perquè després el puguin tenir en la seva quotidianitat.

#### b. Desenvolupament

L'activitat es farà entre els membres de la mateixa família. És a dir, cada nucli familiar s'agruparà. Després, durant una estona dialogaran sobre el que els agrada i el que no els agrada tant de l'escola, i sobre les coses que els agraden fer junts en relació amb l'escola.

Per formar els grups, primer hauran de jugar a identificar els membres del seu grup amb els ulls tancats, mentre els criden en veu molt baixa. Així doncs, l'activitat comença indicant que tot-hom tanqui els ulls i comencin a donar voltes per

la sala. Mentre caminen no poden obrir els ulls, raó per la qual han de caminar amb cura per no ensopegar amb objectes o persones. Quan la persona dinamitzadora doni el senyal, podran començar a cridar-se en veu baixa pel nom. Els participants s'hauran d'apropar per assegurar-se que són els qui busquen. No podran obrir els ulls fins que no estiguin tots els membres del grup familiar. Així, per exemple, si primer es troben un fill i una mare, s'agafaran de la mà i continuaran buscant amb els ulls tancats fins que trobin el pare. Quan hi siguin tots, poden obrir els ulls i quedar-se junts en un racó fins que els altres hagin acabat.

Una vegada formats els grups familiars, se'ls diu que ha arribat el moment de començar a dialogar i se'ls explica què s'espera en la conversa dels pares i dels fills. Els pares seran els encarregats d'iniciar les converses centrades en temes escolars. Per això, se'ls proporcionarà la fitxa 1, on hi ha una sèrie de preguntes que els ajudaran a orientar la conversa. Es deixa uns minuts perquè els pares puguin llegir la fitxa i es familiaritzin amb les preguntes. A més, se'ls indica que és important que escoltin atentament, que generin un clima de confiança, que no interrompin les respostes dels seus fills i que demanin més detalls si ho creuen convenient. Els nens tenen la tasca de respondre les preguntes dels seus pares i tractar d'explicar amb claredat el que senten, el que els agrada i el que no, confiant en ells.

#### FITXA 1: PARLEM SOBRE L'ESCOLA

- Fill/filla:
  - Què t'agrada fer a l'escola?
  - Què no t'agrada tant de fer a l'escola?
  - Què t'agrada de les relacions amb altres nens?
  - Què no t'agrada tant de les relacions amb altres nens?
- Pensant en l'escola i en les tasques escolars:
  - Què t'agrada del que jo faig amb tu a l'escola o a casa?

- Què preferiries que fes amb tu a l'escola o a casa?
- De quina altra cosa t'agradaria parlar o què més t'agradaria explicar-me?

Després se'ls ajuda a reflexionar sobre com ha anat el diàleg. Primer, se'ls anima a explicar de què han parlat i, després, es centren les reflexions en com han parlat. Es recolliran a la pissarra les aportacions dels participants i es reforçaran les que representin una comunicació positiva. Finalment, se'ls pregunta: "on i quan creuen que han de tenir aquestes converses?" Es reforçaran els comentaris relacionats amb la recerca dels moments adequats sense forçar la comunicació i que destaquin la necessitat de mantenir aquesta mena de converses diàriament.

La persona dinamitzadora trobarà possibles suggeriments en la fitxa 2: Orientacions per als pares sobre com mantenir converses de temes escolars amb els seus fills, i en la fitxa 3: Orientacions per als menors sobre com mantenir converses de temes escolars amb els nostres pares. Amb aquestes orientacions la persona dinamitzadora podrà elaborar una diapositiva que destaquin les orientacions que consideri més rellevants per al grup al que es dirigeix. A més, s'indicarà que les famílies i els nens trobaran aquestes mateixes fitxes en els seus respectius llibres de treball.

#### FITXA 2: ORIENTACIONS PER ALS PARES SOBRE COM MANTENIR CONVERSES DE TEMES ESCOLARS AMB ELS SEUS FILLS

De què podem parlar?

- Les activitats que es fan a l'escola i les activitats extraescolars.
- Les relacions amb els altres nens de l'escola.
- Les coses que els agraden més i les que no els agraden tant de l'escola, les activitats que s'hi fan i les relacions que s'hi estableixen (entre iguals o amb professors).
- La forma en què ens agradaria que els nostres fills es comportessin a l'escola i en les activitats extraescolars.

Com a pares, ens resulta més fàcil entaular converses si estem informats de les activitats que es fan a les escoles, tant les formals com les extraescolars. Com més sapiguem del que fan els nostres fills, més fàcil ens serà entaular-hi converses.

No es tracta només de parlar sobre les tasques dutes a terme, les avaluacions i les notes escolars, sinó d'altres moltes coses que també succeeixen a l'escola i en el dia a dia. Si ens centrem només en els primers aspectes esmentats, és fàcil que els nostres fills evadeixin la conversa; en canvi, si els preguntem sobre altres coses que han succeït durant el dia, els mostrem el nostre interès i suport.

Com podem parlar?

- Escoltar i mostrar interès.
  - Tenir disponibilitat per escoltar els fills.
  - Demostrar que els escoltem repetint-los el que ens han explicat. Per exemple: "Llavors, segons el que m'has explicat, sembla que t'ha agradat molt l'activitat de..."
  - Demostrar interès buscant una posició que ens permeti mantenir el contacte visual amb els nostres fills.
  - Posar-se en el lloc dels menors.
- Generar confiança.
  - Ser capaços de parlar de qualsevol cosa, respectant les seves opinions i permetent que expressin la seva opinió lliurement, encara que això no suposa donar-los sempre la raó.
- Parlar amb claredat i preguntar pels detalls.
  - Expressar les idees de forma clara per evitar que el missatge sigui malinterpretat. Els pares han d'adequar el seu llenguatge a l'edat dels seus fills perquè ells el puguin entendre.
  - Formular preguntes que ajudin els nens a expressar idees o opinions, demanant-los detalls del que ha passat. Per exemple, preguntar sobre coses específiques que han succeït durant el dia, o què ha estat el millor, fugint de preguntes simples que es responguin amb "sí" o "no".

- Controlar les emocions.
  - Hem d'escoltar i deixar que l'altre s'expressi. Si el que escoltem no ens agrada i l'interrompem, ens arrisquem a tallar la comunicació o a distorsionar-la.
- On i quan podem parlar?
- Trobar el moment adequat per mantenir una conversa.
  - El moment depèn de sentir-se capaç d'afrontar amb serenitat una conversa, mantenir una actitud d'escolta i comprovar que el lloc és adequat per al tema que es vol abordar (segons el grau de privacitat de la conversa). A més, si un se sent poc motivat per dialogar en aquest moment perquè està alterat o creu que el lloc no és l'adequat, és millor esperar un altre moment propici perquè no es trenqui la relació de comunicació positiva que s'està construint.
- Atendre els missatges que donem als nostres fills si en aquest moment no podem escoltar-los.
  - Si el missatge que donem als nostres fills quan, en un moment determinat, ens demanen d'iniciar una conversa i la nostra resposta és del tipus "no em molestis ara", és probable que el nen pensi que als seus pares no els interessa el que els ha d'explicar. En canvi, si el missatge que li donem és del tipus "m'encantaria poder-te escoltar ara, però primer he d'acabar... quan acabi estaré amb tu", els fills poden comprendre que el moment no és l'adequat i que els seus pares estan interessats pel que els passa.
- No forçar la conversa.
  - De vegades s'intenta que sorgeixi la conversa just després de la jornada escolar que, tal vegada, no és el moment més adequat. Segons el cas, es pot deixar descansar una estona, i esperar un moment més propici per iniciar la conversa.
- Aprofitar els contextos informals.
  - La majoria de les persones ens trobem més

còmodes mantenint converses en contextos informals, i el mateix succeeix en aquest cas. Per això es tracta d'aprofitar les ocasions que sorgeixen de manera natural en moments quotidians, per exemple, mentre es cuina, es passeja, es va amb autobús, amb cotxe, etc.

- Exercitar-se cada dia en el diàleg.
  - Si s'estableix una rutina diària de conversa, aquesta cada vegada serà més fàcil i fluïda. Així, es podran abordar al moment les qüestions que sorgeixen, prevenir possibles situacions i seguir de manera implicada el desenvolupament dels nostres fills

### FITXA 3: ORIENTACIONS PER ALS MENORS SOBRE COM, MANTENIR CONVERSES DE TEMES ESCOLARS AMB ELS PARES

De què podem parlar?

- Les activitats que fa el nen a l'escola i les activitats extraescolars.
- Les relacions amb els companys de l'escola.
- Les coses que li agraden i les que no li agraden tant de l'escola, ja sigui de les activitats que s'hi fan o de les relacions amb els altres nens o amb el professorat.
- La forma en què li agradaria al nen que els seus pares s'impliquessin en els temes escolars i en les activitats escolars i extraescolars.

Quan els pares pregunten per l'escola o per les notes, estan demostrant el seu suport i que els interessa el que fa el seu fill. Aquest ha de sentir les seves preguntes com una mostra d'interès. La confiança que té en els seus pares l'ajuda a compartir inquietuds, sentiments, activitats, el que li agrada i el que li agrada menys i, si ho necessita, a demanar-los ajuda.

Com podem parlar?

- Escoltar i mostrar interès.
  - Escoltar els pares.
  - Posar-se en el lloc dels pares.

- Mirar-los als ulls quan es parla amb ells.
- Tenir confiança.
  - Ser capaços de parlar de qualsevol cosa, expressant-se amb respecte.
  - No descartar les seves opinions.
- Parlar amb claredat i proporcionar detalls del que s'explica.
  - Ser capaç d'explicar-los amb claredat el que se'ls vol dir i no limitar-se a donar respostes curtes del tipus "sí" o "no".
  - Explicar-los coses quotidianes, de les activitats que li han agradat, per què, què ha fet, amb qui, com s'ho ha passat, què ha après, etc.
- Controlar les emocions i els comportaments.
  - A vegades, hi ha coses que al nen no li agraden del que diuen els seus pares. Si el menor és capaç de controlar les seves emocions i els seus comportaments, té més probabilitats d'entendre el que els seus pares li volen dir i de poder-se explicar. Si interromp la conversa amb crits o mals comportaments, és probable que no l'acabin i no puguin expressar amb claredat les seves opinions.

On i quan podem parlar?

- El moment adequat.
  - Aprendre a esperar el moment adequat i entendre que, de vegades, els pares no poden atendre'l en el precís moment que desitjaria, o no és el lloc més adequat per mantenir una conversa més íntima. Això no significa que no vulguin escoltar-lo, sinó que estan fent una altra tasca que no pot esperar i que, sens dubte, quan puguin, l'atendran; o bé que el lloc no és l'apropiat per a allò que el seu fill vol explicar-los i buscaran un lloc amb més privacitat.

### **c. Conclusió**

El diàleg és fonamental per enfortir les relacions familiars i quan es fa de forma continuada sobre els temes escolars serveix, a més, per acompa-

nyar i donar suport al desenvolupament dels fills en aquest context. Són molts els temes escolars sobre els quals conversar, i no es redueixen només a la qüestió dels resultats acadèmics. Les relacions que es donen a l'escola i les activitats que s'hi duen a terme són tan importants per al benestar infantil com les notes.

En aquest sentit, la Children's Trust Fund of Massachusetts<sup>4</sup> indica que és important establir una rutina diària per escoltar el que expliquen els fills i conversar-hi. Ser capaços de mantenir un diàleg continuat obre les possibilitats que els fills consultin amb els seus pares la presa de decisions, demanin ajuda si la necessiten i serveixi de base per establir una comunicació positiva en l'adolescència. A més de mantenir una rutina, per tal que el diàleg sigui satisfactori, hi ha una sèrie de recomanacions bàsiques sobre com podem parlar, on i quan.

Per últim, cal apuntar que és important, per part dels pares, iniciar les converses d'una forma positiva i que la manera en què ens comuniquem els adults serveix de referent per a l'aprenentatge dels nens.

<sup>4</sup> <http://espanol.onetoughjob.org/la-escuela-y-el-cuidado-de-ninos/aprendizaje-y-educacion/15-minutos-para-escuchar-y-hablar-sobre-la-escuela>. Consultada al març de 2011.

## Activitat 2

### Les coses bones i les que cal millorar

Joc d’afirmació i diàleg.  
Treball en grup gran.  
25 minuts.

#### a. Introducció

Aquesta activitat es desenvolupa a partir de dos eixos. El primer se centra a identificar, per part dels pares, els èxits aconseguits a l’escola pels seus fills, per tal de reforçar-los, motivant-los així a adquirir nous aprenentatges i ajudant-los a fixar expectatives realistes que els ajudin a desenvolupar els seus potencials. D’aquesta manera els pares practiquen la manera de transmetre afecte i afalacs als seus fills perquè se sentin estimats, ajudant-los a guanyar seguretat i confiança en ells mateixos.

El segon eix se centra a fer que els fills puguin reconèixer la implicació dels pares en els temes escolars. És a dir, ells també practicaràn com expressar afalacs als seus pares, la qual cosa ajudarà a enfortir la relació i guanyar seguretat en la seva tasca parental.

#### b. Desenvolupament

L’activitat s’inicia amb un joc per afavorir l’autoestima i aprendre a pensar en positiu. Tots els participants formen un cercle, i cada un ha de pensar en un animal, una flor, un color, una planta o un arbre que li recordi la persona del costat i ha de dir-ne una qualitat positiva. A continuació, ha de pensar quines qualitats positives té ell i oferir-ne una al grup.

#### VARIANT

Si es tracta d’un grup nombrós es poden fer dos subgrups simultanis on es barregin adults i nens.

Un cop acabat el joc, la persona dinamitzadora els preguntarà com s’han sentit. La persona dinamitzadora remarcarà que en la vida quotidiana a vegades no dediquem suficient atenció a

donar i a rebre afalacs. Sense perdre aquest pensament positiu, s’entrarà en la dinàmica següent.

Amb aquesta finalitat, cada família es tornarà a reunir per poder dialogar sobre els aspectes relacionats amb l’escola dels quals estan orgullosos, sobre els aspectes que consideren que han de millorar i sobre com ho faran. Per a això, la persona dinamitzadora lliurarà la fitxa 4 a cada nucli familiar.

#### FITXA 4: LES COSES BONES I LES QUE CAL MILLORAR

- Estic orgullós de...
- Cal millorar...
- Ho farem...

La fitxa conté una primera frase que comença “Estic orgullós de...”. Per continuar amb l’activitat anterior, aquesta frase és molt important, ja que els haurà permès dialogar sobre les qüestions escolars. Abans de continuar la frase, es deixa un minut perquè, individualment i centrant-se en els temes escolars, els fills i els pares pensin per què estan orgullosos de l’altre. Els pares poden pensar en els èxits escolars, les qualitats o els hàbits (per exemple, d’estudi) dels seus fills que n’afavoreixen els aprenentatges i la integració. Els fills poden pensar que els seus pares els ajuden o s’impliquen en els temes i les tasques escolars.

Passat el minut, se’ls dirà que ha arribat el moment de dir-se allò de què estan orgullosos i, si volen, d’apuntar-ho a la fitxa 4. Si ho desitgen, poden reforçar les seves paraules amb gestos que mostrin afecte. Un cop fet aquest intercanvi, es convida els participants a compartir els aspectes dels quals estan orgullosos. En acabar, es remarca que els adults poden donar mostres d’estima:

- Sense que ho demani el nen. Per exemple, quan el nen es posa a fer les seves tasques sense que els pares li ho diguin:
- “M’agrada que facis les teves tasques sense que jo t’ho demani”. Aquesta mateixa frase es pot aplicar als hàbits per ajudar a adquirir-los.

- Poden reforçar-les amb el llenguatge no verbal: amb petons, abraçades i mostres d'alegria.
- De la mateixa forma, els menors poden donar mostres d'afecte envers els pares quan aquests els donen suport i s'impliquen en els seus assumptes.

A continuació, es reforça els participants per haver estat capaços d'identificar aspectes positius i se'ls indica que ara es tracta de donar un pas més i identificar allò que poden millorar. Es repeteix la mateixa dinàmica anterior. Primer pensen durant un minut per separat, i després es comuniquen els aspectes susceptibles de millorar. En cas que hagin pensant diversos aspectes, en seleccionaran els dos més significatius. En aquest cas, la persona dinamitzadora ha d'assenyalar que és important dir les coses amb respecte, sense retrets i rebre-les amb esperit constructiu, ja que la intenció d'aquesta activitat és aconseguir millorar per continuar avançant en els temes escolars i no penalitzar ningú. Això suposa que, tant fills com pares, han d'estar d'acord en els aspectes que s'han de millorar i assumir el compromís de fer-ho. Com en la frase anterior, si ho desitgen, poden apuntar en la fitxa 4 els aspectes millorables.

Per últim, un cop identificats i assumits els aspectes millorables, en els quals cadascú s'ha d'implicar per aconseguir avançar en els temes escolars, es tracta de pensar en un pla per iniciar el camí cap a un canvi positiu. De nou es repeteix la dinàmica. Per separat, pares i fills pensen quines alternatives tenen a l'abast per tal de millorar. A continuació, s'explicaran les seves propostes respectant els torns de paraula. Es recorda que en les sessions per separat han vist estratègies per reforçar, entre d'altres, els hàbits d'estudi o d'higiene que els poden ajudar a elaborar el seu pla. D'entre aquestes, acordaran, com a mínim, una acció per als menors i una altra per als adults. Un cop s'iniciï aquesta activitat, la per-

sona dinamitzadora convidarà els participants a compartir algun aspecte que vulguin millorar i com han pensat de fer-ho. Per concloure, la persona dinamitzadora recordarà que poden completar els seus plans de millora amb les estratègies revisades a la primera part de la sessió.

### **c. Conclusió**

La mirada positiva ens permet continuar avançant, però, alhora, convé fer unes atribucions correctes dels èxits i els progressos, així com identificar les àrees que s'han de millorar. Si els pares ajuden els fills a atribuir el seu aprenentatge a causes que controlen i que són modificables, serà més fàcil per a ells mantenir l'esforç i implicar-se en les tasques escolars. Juntament amb això, per ajudar-los en els aprenentatges, els pares poden desplegar estratègies per afavorir els hàbits d'estudi i d'higiene, i els nens entendran que això els ajuda i que també és responsabilitat seva. A més, els fills també poden ajudar a fer que els seus pares els donin suport si són capaços de manifestar les seves necessitats i demostrar-los la seva satisfacció i afecte quan se senten acompanyats.

### **Recorda:**

- El diàleg és fonamental per enfortir les relacions familiars i, quan es fa de forma continuada sobre els temes escolars, serveix, a més, per acompanyar i donar suport al desenvolupament dels nostres fills en aquest context. Junts, els progressos seran més grans i més satisfactoris.
- És tasca dels pares iniciar les converses d'una manera positiva i afectiva.
- Establir una rutina diària per escoltar el que ens expliquen els nostres fills i conversar-hi tenint en compte com, on i quan parlem.
- Són molts els temes escolars sobre els quals es pot conversar i no es redueixen només a la qüestió dels resultats acadèmics. Les relacions que es donen a l'escola i les activitats



que s'hi duen a terme són tan importants per al benestar infantil com el primer aspecte esmentat.

- La forma en què els adults ens comuniquem serveix de referent per a l'aprenentatge dels nens.
- Els fills, en funció de la seva edat, són responsables d'anar assumint hàbits i de les tasques escolars que se'ls encomanin.

#### **Compromís per a casa:**

- Parlar cada dia una estona, pares i fills, sobre el que han fet a l'escola, sobre què els ha agradat o disgustat.
- Posar en pràctica, els pares, com a mínim, dues de les estratègies per implicar-se en les tasques escolars dels seus fills comentades durant la sessió.
- Posar en pràctica, els nens, com a mínim, un dels hàbits d'estudi o d'higiene comentats en la sessió.
- En finalitzar la setmana, valorar conjuntament els èxits aconseguits, ja sigui en els resultats escolars, en les relacions amb altres companys o en els hàbits, per mitjà del diàleg, i reforçar-los.

# Parlem sobre l'escola

Fill/Filla:

- Què t'agrada fer a l'escola?
- Què no t'agrada tant fer a l'escola?
- Què t'agrada de les relacions amb els altres nens?
- Què no t'agrada tant de les relacions amb els altres nens?

Pensant en l'escola i en les tasques escolars:

- Què t'agrada del que jo faig amb tu a l'escola o a casa?
- Què preferiries que fes amb tu a l'escola o a casa?
- De quina altra cosa t'agradaria parlar o què més t'agradaria explicar-me?

# Orientacions per als pares sobre com mantenir converses de temes escolars amb els seus fills

¿De què podem parlar?

- Les activitats que es duen a terme a l'escola i les activitats extraescolars.
- Les relacions amb els altres nens de l'escola.
- Les coses que els agraden i les que no els agraden tant de l'escola, les activitats que s'hi duen a terme i les relacions que s'hi estableixen (entre iguals o amb professors).
- La forma en què ens agradaria que els nostres fills es comportessin a l'escola i en les activitats extraescolars.

Com a pares, a l'hora d'entaular converses, ens ajuda el fet d'estar informats de les activitats que es duen a terme a l'escola, tant formals com extraescolars. Com més en sapiguem, del que fan els nostres fills, més fàcil ens serà entaular-hi converses.

No es tracta només de parlar sobre les tasques dutes a terme, les avaluacions i les notes escolars, sinó d'altres moltes coses que també succeeixen a l'escola i en el dia a dia. Si ens centrem només en els primers aspectes, és fàcil que els nostres fills evadeixin la conversa; en canvi, si els preguntem sobre altres coses que han succeït durant el dia, els mostrem el nostre interès i suport.

Com podem parlar?

- Escoltar i mostrar interès.
  - Tenir disponibilitat per escoltar els seus fills.
  - Demostrar que els escoltem repetint el que ens han explicat.

Per exemple: "Llavors, segons el que m'has explicat, sembla que t'ha agradat molt l'activitat de..."

- Demostrar interès buscant una posició que ens permeti mantenir el contacte visual amb els nostres fills.
- Posar-se en el lloc dels menors.
- Generar confiança.
  - Ser capaços de parlar de qualsevol cosa, respectant les seves opinions i permetent que expressin la seva opinió lliurement, encara que això no suposa donar-los sempre la raó.
  - Parlar amb claredat i demanar pels detalls.
    - Expressar les idees de forma clara per evitar que el missatge sigui malinterpretat. Els pares han d'adequar el seu llenguatge a l'edat dels seus fills perquè ells el puguin entendre.
    - Formular preguntes que ajudin als nens a expressar idees o opinions, demanant-los detalls del que ha passat. Per exemple, preguntar sobre coses específiques que hagin succeït durant el dia, o què ha estat el millor, fugint de preguntes simples que es responguin amb un "sí" o un "no".
  - Controlar les emocions. Hem d'escoltar i deixar que l'altre s'expressi. Si el que escoltem no ens agrada i l'interrompem, ens arrisquem a tallar la comunicació o a distorsionar-la.

On i quan podem parlar?

- Trobar el moment adequat per mantenir una conversa.
  - El moment depèn de sentir-se capaç d'afrontar amb serenitat una conversa, mantenir una actitud d'escolta i comprovar que el lloc és adequat per al tema que es vol abordar (segons la privacitat de la conversa). A més, si un se sent poc motivat per dialogar en aquest moment perquè està alterat o creu que el lloc no és

l'adequat, és millor esperar un altre moment propici perquè no es trenqui la relació de comunicació positiva que s'està construint.

- Atendre els missatges que donem als nostres fills si en aquest moment no podem escoltar-los.
- Si el missatge que donem als nostres fills en el moment que ens demanen d'iniciar una conversa conté una nostra resposta per part nostra del tipus "no em molestis ara", és probable que el nen pensi que als seus pares no els interessa el que els ha de explicar. En canvi, si el missatge que li donem és del tipus "m'encantaria poder-te escoltar ara, però primer he d'acabar... quan acabi estaré amb tu", els fills poden comprendre que el moment no és l'adequat, i que els seus pares estan interessats pel que els passa.
- No forçar la conversa.
  - De vegades s'intenta que sorgeixi la conversa just després de la jornada escolar, que tal vegada no és el moment més adequat. Segons el cas, es pot deixar passar una estona i esperar un moment més propici per iniciar la conversa.
- Aprofitar els contextos informals.
  - La majoria de persones ens trobem més còmodes mantenint converses en contextos informals, i el mateix succeeix en aquest cas. Per això es tracta d'aprofitar les ocasions que sorgeixin de manera natural en moments quotidians, per exemple, mentre es cuina, es passeja, es va amb autobús, amb cotxe, etc.
- Exercitar-se cada dia en el diàleg.
  - Si s'estableix una rutina diària de conversa, aquesta cada vegada serà més fàcil i fluida. D'aquesta manera es podran abordar al moment les qüestions que sorgeixin, prevenir possibles situacions conflictives i seguir amb implicació el desenvolupament dels nostres fills.

# Orientacions per als fills sobre com mantenir converses de temes escolars amb els pares

De què podem parlar?

- Les activitats que fa el nen a l'escola i les activitats extraescolars.
- Les relacions amb els companys de l'escola.
- Les coses que li agraden i les que no li agraden tant de l'escola, ja sigui de les activitats que s'hi fan o de les relacions amb els altres nens o amb el professorat.
- La forma en què li agradaria al nen que els seus pares s'impliquessin en els temes escolars i en les activitats escolars i extraescolars.

Quan els pares pregunten per l'escola o per les notes, estan demostrant el seu suport i que els interessa el que fa el seu fill. Aquest ha de sentir les seves preguntes com una mostra d'interès. La confiança que té en els seus pares l'ajuda a compartir inquietuds, sentiments, activitats, el que li agrada i el que li agrada menys i, si ho necessita, a demanar-los ajuda.

Com podem parlar?

- Escoltar i mostrar interès.
  - Escoltar els pares.
  - Posar-se en el lloc dels pares.
  - Mirar-los als ulls quan es parla amb ells.
- Tenir confiança.
  - Ser capaços de parlar de qualsevol cosa, expressant-se amb respecte.

- No descartar les seves opinions.
- Parlar amb claredat i proporcionar detalls del que s'explica.
  - Ser capaç d'explicar-los amb claredat el que se'ls vol explicar i no limitar-se a donar respostes curtes del tipus "sí" o "no".
  - Explicar-los coses quotidianes, de les activitats que li han agradat, per què, què ha fet, amb qui, com s'ho ha passat, què ha après, etc.
- Controlar les emocions i els comportaments.
  - A vegades, hi ha coses que al nen no li agraden del que diuen els seus pares. Si el menor és capaç de controlar les seves emocions i els seus comportaments, té més probabilitats d'entendre el que els seus pares li volen dir i de poder-se explicar. Si interromp la conversa amb crits o mals comportaments, és probable que no l'acabin i no puguin expressar amb claredat les seves opinions.

On i quan podem parlar?

- El moment adequat.
  - Aprendre a esperar el moment adequat i entendre que, de vegades, els pares no poden atendre'l en el precís moment en què desitjaria, o no és el lloc més adequat per mantenir una conversa més íntima. Això no significa que no vulguin escoltar-lo, sinó que estan fent una altra tasca que no pot esperar i que, sens dubte, quan puguin, l'atendran; o bé que el lloc no és l'apropiat per a allò que el seu fill vol explicar-los i buscaran un lloc amb més privacitat.

# Les coses bones i les que cal millorar

— Estic orgullós/orgullosa de...

— Cal millorar...

— Ho farem...





## Desenvolupament de la sessió

En aquesta sessió conjunta es posarà èmfasi en el tema de les tecnologies, potenciant el diàleg que ja s'ha iniciat en les sessions per separat de pares i fills, i traslladant-lo a un escenari on estan presents totes les veus implicades. A més, es vol aprofundir en el tema i concretar l'ús de les tecnologies tractades en cada un dels nuclis familiars.

### Activitat 1 Escull una TIC

Joc de moviment i diàleg en grup gran.

Treball en grup gran.

20 minuts.

#### a. Introducció

Aquesta activitat pretén ajudar a reflexionar sobre les TIC que usem i per a què les usem.

#### b. Desenvolupament

La persona dinamitzadora proposa al grup una situació imaginària i els diu: "Estem en una situació excepcional i l'energia del planeta s'està acabant. Per això el govern ha acordat una nova llei que dicta que només podem utilitzar una TIC; la resta les haurem de deixar en un dipòsit públic. Haurem d'anar al dipòsit públic a deixar constància de què escollim i deixar la resta de tecnologies que no escollim. Només podem anar-hi una vegada i no se'ns permet canviar el que escollim."

A continuació, es recorda que existeixen moltes TIC, com el telèfon mòbil, els videojocs, Internet, els ordinadors o la televisió, entre d'altres. Un cop recordat això, es reparteix un tros de paper a cada participant on escriurà la TIC que escollirà (fitxa 1). La persona dinamitzadora ha de preveure tants papers com participants hi hagi en la sessió i tenir preparada una caixa per dipositar-hi

els papers (si vol, pot retallar la fitxa 2 i enganxar-la en un lateral de la caixa).

Un cop tots els participants hagin escrit els seus papers, aniran passant per la finestreta del dipòsit públic a deixar-hi el seu paper i, simbòlicament, la resta de TIC que no utilitzaran. La persona dinamitzadora farà de recepcionista del dipòsit i serà l'encarregada de recollir a la caixa els papers de cada un dels participants

Posteriorment, el dinamitzador demanarà un voluntari, que s'encarregarà de treure paper per paper i llegir la TIC que han decidit quedar-se. La persona dinamitzadora apuntarà a la pissarra les propostes que vagin sortint i afegirà creus a les que es repeteixin.

Una vegada feta la llista, es valorarà el resultat obtingut i s'elaborarà el rànquing de les TIC que s'han quedat els participants. Encapçalarà la llista aquella tecnologia que més persones hagin triat i seguiran la resta en ordre descendent. A continuació, es passa al diàleg en grup gran, que estarà guiat per les preguntes següents:

- Per què hem decidit escollir-la davant les altres tecnologies?
- Per a què les utilitzem?
- Com les utilitzem?
- Per què creieu que hi ha tecnologies que han estat poc escollides?

Es tracta d'obtenir una llista de beneficis (en què ens poden ajudar) i de perjudicis de cadascuna de les TIC, considerant els diferents punts de vista. Això permetrà que pares i fills puguin intercanviar les seves opinions sobre l'ús que es pot fer de les TIC i per què són importants per a ells.

#### c. Conclusió

De vegades, la visió que tenen els adults de l'ús de les TIC és diferent de la que en tenen els nens. Aquesta visió està influïda per les seves necessitats d'aprenentatge social i per la cultura en l'ús de la tecnologia de cada generació. Amb aquesta activitat es pretén ajudar a prendre consciència

d'aquestes diferències i posar les bases per iniciar el debat sobre l'ús de les TIC, que serà l'objecte de la propera activitat.

## Activitat 2

### Com usar les TIC?

Joc de resolució de cas i diàleg.  
30 minuts.

#### a. Introducció

En aquesta activitat es tracta d'acordar conjuntament l'ús de les tecnologies, per mitjà de l'establiment de normes per a organitzar-ne l'ús (recordeu que en la sessió 2 ja es va treballar com posar normes). Els pares, per una banda, i els nens, per l'altra, han reflexionat sobre l'ús de les noves tecnologies. Ara es tracta de posar en comú els usos que s'hi donen i tractar d'acordar una organització dels elements més importants per tal que aquesta tecnologia es converteixi realment en una oportunitat d'aprenentatge i d'oci, i no en una font de risc.

#### b. Desenvolupament de l'activitat

Es formaran grups de famílies i se'ls convidarà a repassar conjuntament l'ús d'algunes de les TIC més utilitzades. La proposta que fem en aquesta activitat és que se centrin en la televisió, per ser la TIC més universal. No obstant això, si la persona dinamitzadora ho considera adequat, a causa de les característiques dels participants o perquè compta amb temps suficient, pot introduir el tema del mòbil o d'Internet.

#### La televisió

La televisió pot servir per educar-nos i relaxar-nos, però generalment hi passem moltes hores davant, no seleccionem els programes que hi veiem, ni, menys encara, reflexionem o conversem sobre el que mirem. Si això afecta els adults, encara més afectarà en la infància.

Abans de passar a la regulació de l'ús de la televisió, es proposa als nuclis familiars que parlin sobre l'ús de la televisió en la seva família. Amb aquesta finalitat, es lliurarà la fitxa 3, on apareix una enquesta sobre l'ús de la televisió. Es tracta que contestin conjuntament tots els membres del nucli familiar que participen en el curs, escoltant-se amb respecte.

#### FITXA 3: L'ÚS DE LA TELEVISIÓ

Enquesta sobre la televisió:

- Quants televisors tenim a casa?
- On està/están ubicat/cats el/els televisor/s?
- Quant de temps veiem la televisió a casa?
- Mentre mengem, està encès el televisor?
- Mentre els nens fan els deures escolars, està encès el televisor?
- Quins programes veuen els adults?
- Quins programes veuen els nens? (en referència als que participen en el curs)
- Quin és el programa preferit dels nens? (en referència als que participen en el curs)
- Són adequats els programes que veuen els nens per a la seva edat?
- Amb qui solen veure els menors la televisió?
- Hi ha algun límit sobre l'ús de la televisió en la nostra família (hores, programes, etc.)?

Un cop acabada l'enquesta, se'ls proposa que passin al segon apartat de la fitxa 3: "Accions per regular l'ús de la televisió".

Accions per regular l'ús de la televisió:

- Establir algun límit restringint les hores en què es veu la televisió.
- Determinar quins programes es poden veure.
- Acordar quan veuran la televisió junts.
- Parlar sobre algun dels programes que han vist.

A continuació, la persona dinamitzadora demana als participants que expliquin:

- Quines accions s'han dut a terme i a quins acords han arribat.

- Com s'ha sentit cada membre de la família parlant d'aquests temes i amb els acords presos.

Suggeriments de comentaris que pot fer el dinamitzador per reforçar les aportacions o puntualitzar les accions proposades:

- La televisió no ha de ser ni l'única ni la principal font d'entreteniment, especialment dels nens. Com a pares, es poden proposar altres opcions d'entreteniment (consulteu el mòdul 6), que ajudaran a fer que el desenvolupament dels nens sigui més sa i a enfortir les relacions familiars. Entre les múltiples possibilitats, una bona opció per substituir la televisió és reservar un espai del temps per potenciar la lectura.
- Si hi ha dubtes sobre algun programa que veuen els nostres fills, es pot parlar amb algun professional de l'educació (docents, educadors, etc.) per demanar-li consell. Per saber si els programes són adequats o no a l'edat dels nens, els pares es poden fixar en la classificació que se'ls hagi atorgat i, si és possible, veure'ls abans per assegurar-se que són adequats o s'ajusten al que es vol que vegin. La mateixa cosa succeeix amb els videojocs.
- Parlar sobre els programes que es veuen a la televisió ajuda que els nens prenguin perspectiva respecte del que han vist. Pot ser una bona ocasió per reflexionar sobre els valors, els estereotips, els rols dels personatges i diferenciar entre la ficció i la realitat per convertir l'experiència en educativa.

A continuació s'adjunta informació sobre el mòbil o Internet, per si també es vol tractar en aquesta activitat. L'esquema de desenvolupament és idèntic al descrit per a la televisió.

### **El mòbil**

De vegades, s'accedeix a permetre l'ús del mòbil a un nen pensant que estarà més segur o que serà més còmode contactar-hi, o viceversa, en cas d'urgència. No obstant això, les activitats dels nois en

aquesta edat solen estar supervisades per adults, i per això sol ser més fiable tenir el telèfon de l'escola, del club esportiu, del centre d'oci, si sorgeix qualsevol emergència o necessitat de contactar amb ells. L'ús del mòbil, en aquesta edat, no és necessari; per tant, si en tenen, cal ser conscients que es tracta d'un privilegi i que requereix fer-ne un ús responsable.

### **FITXA 4: L'ÚS DEL MÒBIL**

Enquesta sobre el mòbil:

- Quants mòbils tenim a casa?
- Quins membres de la família tenen mòbil?
- Quant de temps fem servir el mòbil?
- Per a què fem servir el mòbil?
- Mentre mengem, es fa servir el mòbil?
- Mentre els nens fan les tasques escolars, utilitzen el mòbil?
- És adequat que tinguin un mòbil a la seva edat?
- Són adequats els programes/jocs que tenen els menors en el seu mòbil per a la seva edat?
- Amb qui solen comunicar-se els nens amb el mòbil?
- Hi ha cap límit sobre l'ús del mòbil?

Accions per regular l'ús del mòbil:

- Establir algun límit restringint-ne l'ús (es pot limitar l'ús d'Internet, el tipus de trucades, el nombre de minuts de les trucades, el nombre de missatges de text, el tipus i nombre de descàrregues, el lloc i els moments d'ús del mòbil), per exemple, limitant-ne l'ús a classe, durant la nit o durant els àpats.
- Parlar sobre l'ús responsable del mòbil.

Els comentaris que pot fer la persona dinamitzadora respecte del mòbil se centraran en dos aspectes:

- No es recomana l'ús del mòbil abans dels 14 anys, atès que no és necessari.
- En cas que s'utilitzi, s'ha de recordar que es tracta d'un privilegi que s'atorga i que requereix fer-ne un ús responsable per part dels menors.

Se'ls pot demanar que contribueixin d'alguna manera a la despesa que genera i, així, es pot treballar amb ells la importància del treball per aconseguir les coses que es desitgen.

### **Internet**

Internet està cada dia més present en la nostra quotidianitat; són moltes les possibilitats que ens ofereix i és una eina valuosa per a l'estudi. No obstant això, hi ha certs riscos associats a aquesta tecnologia que poden afectar tant la infància com els adults. Conèixer aquests riscos i saber com protegir-nos-ens ajudarà a gaudir de tot el potencial d'aquesta tecnologia.

#### **FITXA 5: L'ÚS D'INTERNET**

Enquesta sobre Internet:

- Quants ordinadors tenim a casa?
- On està/están situat/s el/els ordinador/s?
- Quins membres de la família fan servir Internet?
- Quant de temps fem servir Internet?
- Per a què fem servir Internet?
- Qui té correu electrònic i per a què l'utilitza?
- Algú té perfil de Facebook, Twitter o similar?
- Algú xateja?
- S'usa Internet per donar suport a les tasques escolars dels nens?
- Amb qui solen comunicar-se els menors a través d'Internet?
- Amb qui solen utilitzar els menors Internet (es refereix a si hi ha alguna persona física està al costat del nen mentre utilitza Internet)?
- Som davant de l'ordinador mentre mengem?
- Són adequats els continguts que consulten els nens per a la seva edat?
- Hi ha cap límit sobre l'ús d'Internet en la nostra família?

Accions per regular l'ús d'Internet:

- Establir algun límit i normes per a l'ús (es poden limitar les hores d'ús de l'ordinador i d'Internet per a activitats que no siguin d'es-

tudi, es poden bloquejar o filtrar pàgines que no siguin adequades per a la infància o correus que no són desitjables per mitjà de programes que fan aquestes funcions; s'ha d'evitar proporcionar cap dada personal, com telèfon, adreça, etc.).

- Parlar en família sobre:
  - Els continguts que es poden trobar a la xarxa i demanar als menors que mostrin als seus pares les pàgines que consulten.
  - La conveniència de no proporcionar les dades personals i els riscos de fer-ho.
  - Les implicacions d'Internet respecte de la informació que es proporciona (es tracta d'una xarxa pública a la qual pot accedir tothom i, si no es posen barreres, es pot perdre la privacitat).
  - Els correus i xats que poden rebre de persones desconegudes, o que són ofensius.
  - Les bones i les males experiències amb Internet.

El dinamitzador pot reforçar les aportacions o puntualitzar les accions proposades sobre Internet amb els comentaris següents.

- L'ordinador i Internet són unes bones eines per a l'estudi, però també poden ser eines d'oci. És necessari, igual que amb la televisió, saber que no pot ser l'única forma d'entreteniment, i per això és important establir alguns límits quant al temps d'ús. Per tenir-ne un major control, l'ordinador es pot posar en una zona comuna.
- El mateix succeeix amb la televisió, si hi ha dubtes sobre si determinats continguts o determinades pàgines són adequats per a l'edat dels nens, es pot consultar amb algun professional de l'educació (docents, educadors, etc.) per demanar-li consell. Els llocs que inclouen perfils personals, com Facebook, solen fixar l'edat mínima d'ús en els 14 anys.
- Pot ser que els nens no utilitzin l'ordinador a casa i ho facin en altres llocs, com ara bibli-

oteques, centres lúdics, o sales d'ordinadors. És convenient que els pares puguin informar-se del tipus d'ajuda que se'ls proporciona i del control que tenen sobre els continguts i llocs que visiten.

- Parlar sobre les pàgines preferides dels nostres fills i sobre les seves experiències a Internet ens ajuda a conèixer les seves activitats, a parlar sobre la privacitat i a fer que els menors prengui perspectiva respecte del que han vist. Pot ser una bona ocasió per reflexionar sobre la privacitat de les dades i sobre la diferència entre realitat i realitat virtual.

### **c. Conclusió de l'activitat**

Les TIC formen part de la nostra vida diària i poden aportar-nos enormes avantatges, alguns d'aquests estan relacionats amb l'aprenentatge i són de gran utilitat en el context escolar. No obstant això, tractar el tema de les TIC implica que en la família es produeixi un debat profund sobre el seu ús i que s'hi reflexioni. Precisament, en l'ús que donem a les TIC, hi ha la clau per convertir-les en una oportunitat o en una amenaça. Per fer que les TIC siguin una oportunitat, és important fixar límits, conèixer i supervisar els continguts que visiten o veuen els nostres fills i regular el temps, l'espai en què les utilitzen i amb qui ho fan. L'acompanyament que facin els pares dels seus fills en l'ús d'aquestes tecnologies permetrà que s'hi acostin i coneguin les seves experiències, i els permetrà actuar de forma preventiva o reaccionar quan necessitin ajuda.

### **Recorda:**

- Les TIC formen part de la nostra vida diària i poden aportar-nos grans avantatges, alguns d'aquests estan relacionats amb l'aprenentatge i seran d'una enorme utilitat en el context escolar.
- La visió que tenen els adults de l'ús de les TIC és diferent de la dels nens.
- El debat familiar sobre les TIC ens ajuda a

conèixer els usos i les necessitats que té cada membre de la família en relació amb les TIC i a reflexionar sobre com ens beneficiem o ens perjudiquen.

- Si regulem l'ús de les TIC, podrem aprofitar-ne els beneficis; si no ho fem, ens exposem a diferents riscos.
- És una tasca dels pares conèixer, supervisar i acompanyar els seus fills en l'ús de les TIC i en les experiències que hi tenen.
- Els nens han d'aprendre a fer un ús responsable de les TIC amb l'ajuda dels seus pares, així com la d'altres adults de referència.

### **Compromís per a casa:**

- Informar-se de les activitats escolars i extraescolars que fan els nostres fills i de les alternatives que ofereix l'escola.
- Repassar conjuntament la fitxa sobre l'ús adequat de les TIC que s'ha treballat en la sessió dels nens (stop i segueix).
- Posar en marxa alguna de les accions que s'han acordat per regular les TIC (per exemple, la televisió) i valorar conjuntament al final de la setmana com s'ha dut a terme i els resultats obtinguts.

# Escull una TIC

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

La TIC que escullo és...

Dipòsit  
de les TIC

# L'ús de la televisió

Enquesta sobre la televisió:

- Quants televisors tenim a casa?
- On està/estan ubicat/s el/els televisor/s?
- Quant de temps veiem la televisió a casa?
- Mentre mengem, està encès el televisor?
- Mentre els nens fan les tasques escolars, està encès el televisor?
- Quins programes veuen els adults?
- Quins programes veuen els nens? (referint-se als que participen en el curs)
- Quin és el programa preferit dels nens? (referint-se als que participen en el curs)
- Són adequats els programes que veuen els nens per a la seva edat?
- Amb qui solen veure la televisió els menors?
- Hi ha algun límit sobre l'ús de la televisió en la nostra família (hores, programes, etc.)?

Accions per regular l'ús de la TV:

- Establir algun límit restringint les hores en què es veu la televisió.
- Determinar quins programes es poden veure.
- Acordar quan veuran la televisió junts.
- Parlar sobre algun dels programes que han vist.

# L'ús del mòbil

Enquesta sobre el mòbil:

- Quants mòbils tenim a casa?
- Quins membres de la família tenen mòbil?
- Quant de temps fem servir el mòbil?
- Per a què fem servir el mòbil?
- Mentre mengem, es fa servir el mòbil?
- Mentre els nens fan les tasques escolars utilitzen el mòbil?
- És adequat que tinguin un mòbil a la seva edat?
- Són adequats els programes/jocs que tenen els menors en el seu mòbil per a la seva edat?
- Amb qui solen comunicar-se els nens amb el mòbil?
- Hi ha algun límit sobre l'ús del mòbil?

Accions per regular l'ús del mòbil:

- Establir algun límit restringint-ne l'ús (es pot limitar l'accés a Internet, el tipus de trucades, el nombre de minuts de les trucades, el nombre de missatges de text, el tipus i nombre de descàrregues, el lloc i els moments d'ús del mòbil), per exemple, limitant-ne l'ús a classe, durant la nit o durant els àpats.
- Parlar sobre l'ús responsable del mòbil.

# L'ús d'Internet

## Enquesta sobre Internet:

- Quants ordinadors tenim a casa?
- On està/estan situat/s l'/els ordinador/s?
- Quins membres de la família fan servir Internet?
- Quant de temps fem servir Internet?
- Per a què fem servir Internet?
- Qui té correu electrònic i per a què l'utilitza?
- Algú té perfil a Facebook, Twitter o similar?
- Algú xateja?
- S'usa Internet per donar suport a les tasques escolars dels nens?
- Amb qui solen comunicar-se els menors a través d'Internet?
- Amb qui solen utilitzar els petits Internet (es refereix a si hi ha alguna persona física que està al costat del nen mentre utilitza Internet)?
- Som davant de l'ordinador mentre mengem?
- Són adequats els continguts que consulten els nens per a la seva edat?
- Hi ha algun límit sobre l'ús d'Internet en la nostra família?

## Accions per regular l'ús d'Internet:

- Establir algun límit i normes per al seu ús (es poden limitar les hores d'ús de l'ordinador i d'Internet per a activitats que no siguin d'estudi, es poden bloquejar o filtrar pàgines que no siguin adequades per a la infància o correus que no són desitjables per mitjà de programes que fan aquestes funcions; s'ha d'evitar proporcionar cap dada personal, com telèfon, adreça, etc.).

— Parlar en família sobre:

- Els continguts que es poden trobar a la xarxa i demanar als menors que mostrin als seus pares les pàgines que consulten.
- La conveniència de no proporcionar les dades personals i els riscos de fer-ho.
- Les implicacions d'Internet respecte de la informació que es proporciona (es tracta d'una xarxa pública a la qual pot accedir tothom i, si no s'hi posen barreres, es pot perdre la privacitat).
- Els correus o converses de xat que poden rebre de persones desconegudes, o que són ofensius.
- Les bones i les males experiències amb Internet.





Fundació Bancària "la Caixa"